

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

- ★ **Verordening (EG) nr. 3627/93 van de Commissie van 28 december 1993 betreffende het beëindigen van de visserij op roodbaars door vissersvaartuigen die de vlag voeren van een Lid-Staat** 1
- ★ **Verordening (EG) nr. 3628/93 van de Commissie van 28 december 1993 betreffende het beëindigen van de visserij op kabeljauw door vissersvaartuigen die de vlag voeren van Spanje** 2
- Verordening (EG) nr. 3629/93 van de Commissie van 28 december 1993 inzake de levering van sardienen als voedselhulp 3
- Verordening (EG) nr. 3630/93 van de Commissie van 29 december 1993 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge 7
- Verordening (EG) nr. 3631/93 van de Commissie van 29 december 1993 tot vaststelling van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag 10
- ★ **Beschikking nr. 3632/93/EGKS van de Commissie van 28 december 1993 tot vaststelling van een communautaire regeling voor de steunmaatregelen van de Lid-Staten ten behoeve van de kolenindustrie** 12
- Verordening (EG) nr. 3633/93 van de Commissie van 29 december 1993 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector melk en zuivelproducten 19
- Verordening (EG) nr. 3634/93 van de Commissie van 29 december 1993 tot vaststelling van de landbouwmrekeningskoersen 30
- Verordening (EG) nr. 3635/93 van de Commissie van 29 december 1993 tot vaststelling van de invoerheffingen voor witte suiker en ruwe suiker 32
- ★ **Richtlijn 93/109/EG van de Raad van 6 december 1993 tot vaststelling van de wijze van uitoefening van het actief en passief kiesrecht bij de verkiezingen voor het Europees Parlement ten behoeve van de burgers van de Unie die verblijven in een Lid-Staat waarvan zij geen onderdaan zijn** 34
- ★ **Richtlijn 93/116/EG van de Commissie van 17 december 1993 tot aanpassing aan de technische vooruitgang van Richtlijn 80/1268/EEG van de Raad inzake het brandstofverbruik van motorvoertuigen** 39

Prijs : 18 ecu

(Vervolg z.o.z.)

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten, waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

- * **Twaalfde Richtlijn 93/117/EG van de Commissie van 17 december 1993 tot vaststelling van gemeenschappelijke analysemethoden voor de officiële controle van diervoeders** 54

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

93/704/EG :

- * **Beschikking van de Raad van 30 november 1993 betreffende de oprichting van een communautaire gegevensbank inzake ongevallen in het wegverkeer** 63

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 3627/93 VAN DE COMMISSIE

van 28 december 1993

betreffende het beëindigen van de visserij op roodbaars door vissersvaartuigen die de vlag voeren van een Lid-Staat

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2241/87 van de Raad van
23 juli 1987 houdende vaststelling van bepaalde maatregelen
voor controle op de visserijactiviteiten⁽¹⁾, gewijzigd
bij Verordening (EEG) nr. 3483/88⁽²⁾, inzonderheid op
artikel 11, lid 3,

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 3927/92 van de
Raad van 20 december 1992 tot vaststelling van de vangst-
mogelijkheden, voor 1993, voor bepaalde visbestanden of
groepen bestanden in het in het NAFO-Verdrag
omschreven gereguleerde gebied⁽³⁾, quota vastlegt
voor roodbaars voor 1993;

Overwegende dat het, om de naleving te waarborgen van
de bepalingen inzake de kwantitatieve beperking van de
vangsten uit bepaalde bestanden, waarvoor een quotum is
vastgesteld, noodzakelijk is dat de Commissie de datum
vastlegt waarop het toegewezen quotum wordt geacht
volledig te zijn gebruikt ten gevolge van de vangsten
verricht door de vaartuigen die de vlag voeren van een
Lid-Staat;

Overwegende dat, volgens de gegevens medegedeeld aan
de Commissie, de vangsten van roodbaars in de wateren

van NAFO-zone 3M door vaartuigen die de vlag voeren
van een Lid-Staat of die in een Lid-Staat zijn geregi-
streerd, het voor 1993 toegewezen quotum bereikt
hebben,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Door de vangsten van roodbaars in de wateren van
NAFO-zone 3M door vaartuigen die de vlag voeren van
een Lid-Staat of die in een Lid-Staat zijn geregistreerd,
wordt het aan de Gemeenschap voor 1993 toegewezen
quotum geacht volledig te zijn gebruikt.

De visserij op roodbaars in de wateren van NAFO-zone
3M door vaartuigen die de vlag voeren van een Lid-Staat
of die in een Lid-Staat zijn geregistreerd, is verboden
alsmede het aan boord houden, de overlading en het
lossen van dit bestand dat door vermelde vaartuigen
gevangen is in deze wateren na de datum van inwerking-
treding van deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende
op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad
van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 28 december 1993.

Voor de Commissie

Karel VAN MIERT

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 207 van 29. 7. 1987, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 306 van 11. 11. 1988, blz. 2.

⁽³⁾ PB nr. L 397 van 31. 12. 1992, blz. 67.

VERORDENING (EG) Nr. 3628/93 VAN DE COMMISSIE

van 28 december 1993

betreffende het beëindigen van de visserij op kabeljauw door vissersvaartuigen die de vlag voeren van SpanjeDE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EEG) nr. 2241/87 van de Raad van
23 juli 1987 houdende vaststelling van bepaalde maatregelen
voor controle op de visserijactiviteiten ⁽¹⁾, gewijzigd
bij Verordening (EEG) nr. 3483/88 ⁽²⁾, inzonderheid op
artikel 11, lid 3,Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 3927/92 van de
Raad van 20 december 1992 tot vaststelling van de vangst-
mogelijkheden, voor 1993, voor bepaalde visbestanden of
groepen bestanden in het in het NAFO-Verdrag
omschreven gereguleerde gebied ⁽³⁾, quota vastlegt
voor kabeljauw voor 1993;Overwegende dat het, om de naleving te waarborgen van
de bepalingen inzake de kwantitatieve beperking van de
vangsten uit bepaalde bestanden, waarvoor een quotum is
vastgesteld, noodzakelijk is dat de Commissie de datum
vastlegt waarop het toegewezen quotum wordt geacht
volledig te zijn gebruikt ten gevolge van de vangsten
verricht door de vaartuigen die de vlag voeren van een
Lid-Staat;Overwegende dat, volgens de gegevens medegedeeld aan
de Commissie, de vangsten van kabeljauw in de wateren
van NAFO-zone 3NO door vaartuigen die de vlag voeren
van Spanje of die in Spanje zijn geregistreerd, het voor1993 toegewezen quotum bereikt hebben; dat Spanje de
visserij op dit bestand verboden heeft met ingang van 17
december 1993; dat het daarom noodzakelijk is deze
datum aan te houden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*Door de vangsten van kabeljauw in de wateren van
NAFO-zone 3NO door vaartuigen die de vlag voeren van
Spanje of die in Spanje zijn geregistreerd, wordt het aan
Spanje voor 1993 toegewezen quotum geacht volledig te
zijn gebruikt.De visserij op kabeljauw in de wateren van NAFO-zone
3NO door vaartuigen die de vlag voeren van Spanje of die
in Spanje zijn geregistreerd, is verboden alsmede het aan
boord houden, de overlading en het lossen van dit
bestand dat door vermelde vaartuigen gevangen is in deze
wateren na de datum van toepassing van deze verorde-
ning.*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de dag volgende
op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad
van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing vanaf 17 december 1993.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 28 december 1993.

Voor de Commissie

Karel VAN MIERT

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB nr. L 207 van 29. 7. 1987, blz. 1.⁽²⁾ PB nr. L 306 van 11. 11. 1988, blz. 2.⁽³⁾ PB nr. L 397 van 31. 12. 1992, blz. 67.

VERORDENING (EG) Nr. 3629/93 VAN DE COMMISSIE
van 28 december 1993
inzake de levering van sardienen als voedselhulp

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3972/86 van de Raad van
22 december 1986 betreffende het voedselhulpbeleid en
het beheer van de voedselhulp⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EEG) nr. 1930/90⁽²⁾, en met name op
artikel 6, lid 1, onder c),

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 1420/87 van
de Raad van 21 mei 1987 tot vaststelling van de uitvoe-
ringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 3972/86
betreffende het voedselhulpbeleid en het beheer van de
voedselhulp⁽³⁾ de lijst van de voor voedselhulp in aanmer-
king komende landen en organisaties en de algemene
criteria voor het vervoer van de voedselhulp na het fob-
stadium zijn vastgesteld;

Overwegende dat de Commissie, in het kader van
verscheidene besluiten tot toekenning van voedselhulp,
935 ton sardienen heeft toegewezen aan bepaalde begun-
stigten;

Overwegende dat dit produkt moet worden geleverd over-
eenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG)
nr. 2200/87 van de Commissie van 8 juli 1987 tot vast-
stelling van algemene voorschriften voor de beschikbaar-
stelling in de Gemeenschap van produkten voor levering
als communautaire voedselhulp⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verorde-
ning (EEG) nr. 790/91⁽⁵⁾; dat met name de leveringster-
mijnen en -voorwaarden en de procedure die moet

worden gevolgd om de aan de levering verbonden kosten
te bepalen, dienen te worden vastgesteld;

Overwegende dat is gebleken dat, met name op logistieke
gronden, voor sommige acties na afloop van de eerste en
de tweede termijn voor de indiening van de offertes geen
opdracht is gegund; dat, om het bericht van inschrijving
niet opnieuw te hoeven publiceren, een derde termijn
voor het indienen van offertes dient te worden geopend,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In het kader van de communautaire voedselhulp worden
in de Gemeenschap sardienen beschikbaar gesteld voor
levering aan de in de bijlage vermelde begunstigten over-
eenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG)
nr. 2200/87 en de in de bijlage opgenomen voorwaarden.
De levering wordt toegewezen via aanbesteding.

De opdrachtnemer wordt geacht kennis te hebben
genomen van alle geldende algemene en bijzondere voor-
waarden. Elk ander in zijn offerte gemaakt beding of
voorbehoud is nietig.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende
op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad*
van de Europese Gemeenschappen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 28 december 1993.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 370 van 30. 12. 1986, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 174 van 7. 7. 1990, blz. 6.

⁽³⁾ PB nr. L 136 van 26. 5. 1987, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 204 van 25. 7. 1987, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 81 van 28. 3. 1991, blz. 108.

BIJLAGE**PARTIJEN A, B, C en D**

1. **Maatregel nr. (1)**: 1008/93 (A); 1009/93 (B); 1010/93 (C); 1011/93 (D)
2. **Programma**: 1993
3. **Begunstigde (2)**: UNRWA Headquarters, Supply Division, Vienna International Center, PO Box 700, A-1400 Vienna (telex 135310 UNRWA A; telefax (1) 230 75 29)
4. **Vertegenwoordiger van de begunstigde**: UNRWA Field Supply and Transport Officer:
 - Ashdod: West Bank, PO Box 19149, Jerusalem, Israel (tel. 972 (2) 89 05 55; telex 26194 UNRWA IL; telefax 972 (2) 81 65 64)
 - Lattakia: PO Box 4313, Damascus, SAR (tel. 963 (11) 66 02 17; telex 412006 UNRWA SY; telefax 963 (11) 24 75 13)
 - Beiroet: PO Box 947, Beirut, Lebanon (tel. 86 31 32; telex 21430 UNRWA LE; telefax 87 11 45 02 32 (via satelliet))
 - Amman: PO Box 484, Amman, Jordan (tel. 962 (6) 74 19 14 / 77 22 26; telex 23402 UNRWA JFO JO; telefax 962 (6) 68 54 76)
5. **Plaats of land van bestemming (3)**: partij A: Israël; partij B: Syrië; partij C: Libanon; partij D: Jordanië
6. **Beschikbaar te stellen produkt**: Sardienen
7. **Kenmerken en kwaliteit van het produkt (4) (5)**: conserven van sardienen zonder kop in plantaardige olie (vangst 1993, GN-code 1604 13 19)
8. **Totale hoeveelheid**: 935 ton
9. **Aantal partijen**: 4 (partij A: 490 ton; partij B: 84 ton; partij C: 150 ton; partij D: 211 ton)
10. **Verpakking en opschriften (7) (8)**: zie PB nr. C 114 van 29. 4. 1991, blz. 1 (VIII.A.2 en III.A.3)
 - „Easy open“-blikjes
 - Opschriften in het Engels („mackerel“ vervangen door „sardines“)
 - Bijkomende opschriften:
 - op de kartons: „UNRWA“
 - op de blikjes en de kartons: „UNRWA — Expiry date:“ (fabrikagedatum + 4 jaar)
 - Als de vereiste vermeldingen niet op de blikjes kunnen worden gedrukt, moeten zij worden gedrukt op de verpakking rond elk blikje of op zelfklevende etiketten die op de blikjes worden aangebracht.
 - De produktiedatum en de uiterste gebruiksdatum moeten worden gedrukt op de blikjes, en niet op de zelfklevende etiketten
11. **Wijze van beschikbaarstelling van het produkt**: op de markt van de Gemeenschap
12. **Leveringsconditie**: franco loshaven, lossing inbegrepen (partijen A en B) en franco bestemming (partijen C en D)
13. **Laadhaven**: —
14. **Door de begunstigde opgegeven loshaven**: —
15. **Loshaven**: partij A: Ashdod; partij B: Lattakia
16. **Adres van de opslagplaats en eventueel loshaven**: partij C: entrepots UNRWA in Beiroet, Libanon; partij D: entrepots UNRWA in Amman, Jordanië
17. **Periode van beschikbaarstelling in de laadhaven in geval van toekenning van de levering franco laadhaven**: 21. 2 — 6. 3. 1994
18. **Uiterste termijn voor de levering**: partijen A en B: 27. 3. 1994; partijen C en D: 10. 4. 1994
19. **Procedure voor het vaststellen van de leveringskosten**: inschrijving
20. **Datum van het verstrijken van de termijn voor de indiening van de offertes**: 17. 1. 1994 om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel)

21. A. Bij tweede aanbesteding :

- a) uiterste datum voor de indiening van de offertes : 31. 1. 1994 om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel)
- b) periode van beschikbaarstelling in de laadhaven in geval van toekenning van de levering franco laadhaven : 7 — 20. 3. 1994
- c) uiterste termijn voor de levering : partijen A en B : 10. 4. 1994 ; partijen C en D : 24. 4. 1994

B. Bij derde aanbesteding :

- a) uiterste datum voor de indiening van de offertes : 14. 2. 1994 om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel)
- b) periode van beschikbaarstelling in de laadhaven in geval van toekenning van de levering franco laadhaven : 21. 3 — 3. 4. 1994
- c) uiterste termijn voor de levering : partijen A en B : 24. 4. 1994 ; partijen C en D : 2. 5. 1994

22. Bedrag van de inschrijvingszekerheid : 15 ecu/ton

23. Bedrag van de leveringszekerheid : 10 % van het bedrag van de offerte uitgedrukt in ecu

24. Adres voor de inzending van de offertes en de inschrijvingszekerheden (*) : Bureau de l'aide alimentaire, à l'attention de Monsieur T. Vestergaard, bâtiment Loi 120, bureau 7/46, rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles (telex 22037 / 25670 AGREC B ; telefax (32-2) 296 20 05 / 295 01 32 / 296 10 97 / 295 01 30 / 296 33 04)

25. Op verzoek van de leverancier toepasselijke restitutie (*) : —

Voetnoten

- (¹) Het nummer van de maatregel dient in iedere briefwisseling te worden aangehaald.
- (²) Degene aan wie is gegund neemt zo spoedig mogelijk contact op met de begunstigde om na te gaan welke documenten voor verzending zijn vereist.
- (³) Degene aan wie is gegund bezorgt aan de begunstigde een certificaat van een officiële instantie, waarin wordt verklaard dat voor het te leveren produkt de in de betrokken Lid-Staat geldende stralingsnormen niet zijn overschreden. Op het radioactiviteitsattest moet het gehalte aan caesium 134 en 137 en aan jodium 131 worden vermeld.

De inschrijver legt aan de begunstigde of aan zijn vertegenwoordiger bij de levering een gezondheidscertificaat voor.

- (⁴) Het bepaalde in artikel 7, lid 3, onder g), van Verordening (EEG) nr. 2200/87 geldt niet voor de indiening van de offertes.
- (⁵) Delegatie van de Commissie waarmee degene aan wie is gegund contact moet opnemen : zie PB nr. C 114 van 29. 4. 1991, blz. 33.
- (⁶) Gezondheidscertificaten en oorsprongscertificaten die door een Syrisch consulaat moeten zijn geïssueerd. Het visum moet aanduiden dat de consulaire kosten en rechten betaald zijn (maatregel nr. 1009/93 — partij B).
- (⁷) Partijen A, C, D : Te leveren in containers van 20 voet.

Partij A : Het verschepingscontract betreft het laden, het vervoer en het lossen (Full Liner Terms — Liner in/Liner out), levering franco loshaven, opslagterrein voor de containers ; het contract wordt verder geacht in te houden dat de containers 15 dagen — zaterdagen, zondagen en officiële openbare en religieuze feestdagen niet meegerekend — vanaf de dag/het tijdstip van aankomst van het schip zonder bewaarloon ter beschikking worden gehouden in de loshaven. Dat de containers 15 dagen zonder bewaarloon ter beschikking worden gehouden moet duidelijk worden vermeld op het connossement. Terecht aangerekende kosten voor langere bewaring dan de bovengenoemde 15 dagen komen voor rekening van de UNRWA. De UNRWA betaalt geen waarborg voor de container en een dergelijke waarborg zal ook niet aan deze instantie in rekening worden gebracht.

Na de overname van de goederen in het leveringsstadium zijn alle verdere kosten voor het vervoer van de containers naar de plaats buiten het havengebied waar zij worden leeggemaakt en voor de terugzending van de containers naar het opslagterrein voor rekening van de begunstigde.

Ashdod : Verzending van de goederen gestuwd in containers van 20 voet, maximaal 17 ton netto per container.

- (⁸) In afwijking van PB nr. C 114 wordt de tekst van punt VIII.A.3.c) gelezen : „de vermelding „Europese Gemeenschap”.

VERORDENING (EG) Nr. 3630/93 VAN DE COMMISSIE

van 29 december 1993

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van
30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector granen⁽¹⁾, gewijzigd bij Verorde-
ning (EEG) nr. 2193/93⁽²⁾, en met name op artikel 13,
lid 2, derde alinea,

Overwegende dat volgens artikel 13 van Verordening
(EEG) nr. 1766/92 het verschil tussen de noteringen of de
prijzen op de wereldmarkt van de in artikel 1 van die
verordening bedoelde produkten en de prijzen van deze
produkten in de Gemeenschap kan worden overbrugd
door een restitutie bij uitvoer;

Overwegende dat de restituties moeten worden vastgesteld
met inachtneming van de elementen als bedoeld in
artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1533/93 van de
Commissie van 22 juni 1993 tot vaststelling van toepas-
singsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van
de Raad voor de toekenning, in de graansektor, van
uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt
te treffen maatregelen⁽³⁾;

Overwegende dat voor meel, gries en griesmeel van tarwe
of van rogge de restitutie moet worden berekend met
inachtneming van de hoeveelheid granen benodigd voor
de vervaardiging van de betreffende produkten; dat deze
hoeveelheden zijn vastgesteld in Verordening (EEG)
nr. 1533/93;

Overwegende dat de situatie op de wereldmarkt of de
specifieke eisen van bepaalde markten voor sommige
produkten een differentiatie van de restitutie naar bestem-
ming nodig kunnen maken;

Overwegende dat de restitutie eenmaal per maand moet
worden vastgesteld; dat de restitutie tussentijds kan
worden gewijzigd;

Overwegende dat de in artikel 1 van Verordening (EEG)
nr. 3813/92 van de Raad⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening

(EG) nr. 3528/93⁽⁵⁾, gedefinieerde representatieve markt-
koersen worden gebruikt voor de omrekening van het in
de valuta van derde landen aangegeven bedrag en dat deze
koersen de grondslag zijn voor de bepaling van de land-
bouwomrekeningskoersen van de valuta's van de Lid-
Staten; dat de nadere voorschriften voor de toepassing en
de vaststelling van deze omrekeningskoersen zijn vastge-
steld bij Verordening (EEG) nr. 1068/93 van de
Commissie⁽⁶⁾;

Overwegende dat de toepassing van deze regelen op de
huidige situatie in de sector granen en met name op de
noteringen of prijzen van deze produkten in de Gemeen-
schap en op de wereldmarkt voert tot het vaststellen van
de bedragen van de restitutie zoals vermeld in de bijlage;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 990/93 van
de Raad⁽⁷⁾ een verbod is vastgesteld voor handelsverkeer
tussen de Europese Gemeenschap en de Federatieve
Republiek Joegoslavië (Servië en Montenegro); dat dit
verbod niet geldt voor bepaalde omstandigheden die limi-
tatief zijn opgesomd in de artikelen 2, 4, 5 en 7 van die
verordening; dat daarmee rekening moet worden
gehouden bij de vaststelling van de restituties;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in
artikel 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG)
nr. 1766/92 bedoelde produkten, met uitzondering van
mout, worden op de in de bijlage aangegeven bedragen
vastgesteld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1994.

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB nr. L 196 van 5. 8. 1993, blz. 22.

⁽³⁾ PB nr. L 151 van 23. 6. 1993, blz. 15.

⁽⁴⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 320 van 22. 12. 1993, blz. 32.

⁽⁶⁾ PB nr. L 108 van 1. 5. 1993, blz. 106.

⁽⁷⁾ PB nr. L 102 van 28. 4. 1993, blz. 14.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 29 december 1993.

Voor de Commissie
René STEICHEN
Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 december 1993 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en bepaalde soorten van meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

<i>(in ecu / ton)</i>			<i>(in ecu / ton)</i>		
Produktcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restitutie (2)	Produktcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restitutie (2)
0709 90 60 000	—	—	1007 00 90 000	—	—
0712 90 19 000	—	—	1008 20 00 000	—	—
1001 10 00 200	—	—	1101 00 00 100	01	58,00
1001 10 00 400	—	—	1101 00 00 130	01	55,00
1001 90 91 000	—	—	1101 00 00 150	01	50,00
1001 90 99 000	03	33,00	1101 00 00 170	01	47,00
	02	15,00	1101 00 00 180	01	44,00
1002 00 00 000	03	25,00	1101 00 00 190	—	—
	02	15,00	1101 00 00 900	—	—
1003 00 10 000	—	—	1102 10 00 500	01	58,00
1003 00 90 000	03	58,00	1102 10 00 700	—	—
	02	15,00	1102 10 00 900	—	—
1004 00 00 200	—	—	1103 11 10 200	01	— (3)
1004 00 00 400	—	—	1103 11 10 400	—	—
1005 10 90 000	—	—	1103 11 10 900	—	—
1005 90 00 000	03	29,00	1103 11 90 200	01	— (3)
	04	15,00	1103 11 90 800	—	—
	02	0			

(1) De bestemmingen zijn de volgende :

- 01 alle derde landen
- 02 andere derde landen
- 03 Zwitserland, Oostenrijk, Liechtenstein en Ceuta en Melilla
- 04 zone I, zone III b), zone VIII a), Cuba en Hongarije.

(2) De restituties voor uitvoer naar de Federatieve Republiek Joegoslavië (Servië en Montenegro) mogen slechts worden toegekend met inachtneming van het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 990/93.

(3) Als dit produkt geagglomereerd griesmeel bevat, wordt geen restitutie verleend.

NB : De zones zijn die welke worden omschreven door Verordening (EEG) nr. 2145/92 van de Commissie (PB nr. L 214 van 30. 7. 1992, blz. 20).

VERORDENING (EG) Nr. 3631/93 VAN DE COMMISSIE

van 29 december 1993

tot vaststelling van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van
30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector granen ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verorde-
ning (EEG) nr. 2193/93 ⁽²⁾, en met name op artikel 13,
lid 4,

Overwegende dat krachtens artikel 13, lid 4, van Verorde-
ning (EEG) nr. 1766/92 bij uitvoer van granen de op de
dag van indiening van de aanvraag van een certificaat
geldende restitutie, aangepast op grond van de in de
maand van uitvoer geldende drempelprijs, op verzoek
moet worden toegepast op uitvoer die tijdens de geldig-
heidsduur van het certificaat moet plaatsvinden; dat in
dat geval op de restitutie een correctiebedrag moet
worden toegepast;

Overwegende dat op grond van Verordening (EEG)
nr. 1533/93 van de Commissie van 22 juni 1993 tot vast-
stelling van toepassingsbepalingen van Verordening (EEG)
nr. 1766/92 van de Raad voor de toekenning, in de graan-
sector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de
graanmarkt te treffen maatregelen ⁽³⁾ een correctiebedrag
kan worden vastgesteld voor de in artikel 1, lid 1, onder
c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde produk-
ten; dat dit correctiebedrag moet worden berekend met
inachtneming van de in artikel 2 van Verordening (EEG)
nr. 1533/93 genoemde elementen;

Overwegende dat het op grond van de situatie op de
wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten
noodzakelijk kan zijn het correctiebedrag naar gelang van
de bestemming te differentiëren;

Overwegende dat het correctiebedrag samen met de resti-
tutie en volgens dezelfde procedure moet worden vastge-
steld; dat het tussentijds kan worden gewijzigd;

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk
in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 29 december 1993.

Overwegende dat de in artikel 1 van Verordening (EEG)
nr. 3813/92 van de Raad ⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening
(EG) nr. 3528/93 ⁽⁵⁾, gedefinieerde representatieve markt-
koersen worden gebruikt voor de omrekening van het in
de valuta van derde landen aangegeven bedrag en dat deze
koersen de grondslag zijn voor de bepaling van de land-
bouwomrekeningskoersen van de valuta's van de Lid-
Staten; dat de nadere voorschriften voor de toepassing en
de vaststelling van deze omrekeningskoersen zijn vastge-
steld bij Verordening (EEG) nr. 1068/93 van de
Commissie ⁽⁶⁾;

Overwegende dat uit de bovengenoemde bepalingen volgt
dat het correctiebedrag moet worden vastgesteld overeen-
komstig de bijlage bij deze verordening;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het correctiebedrag op de vooraf vastgestelde restituties
bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder a), b) en c), van
Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten, met
uitzondering van mout, wordt vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1994.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB nr. L 196 van 5. 8. 1993, blz. 22.

⁽³⁾ PB nr. L 151 van 23. 6. 1993, blz. 15.

⁽⁴⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 320 van 22. 12. 1993, blz. 32.

⁽⁶⁾ PB nr. L 108 van 1. 5. 1993, blz. 106.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 december 1993 tot vaststelling van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag

(in ecu / ton)

Produktcode	Bestemming ⁽¹⁾	Lopend	1e term.	2e term.	3e term.	4e term.	5e term.	6e term.
		1	2	3	4	5	6	7
0709 90 60 000	—	—	—	—	—	—	—	—
0712 90 19 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1001 90 99 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 90 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 200	01	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 10 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 00 100	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 00 130	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 00 150	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 00 170	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 00 180	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 00 190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 00 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 500	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 200	01	0	0	0	0	0	0	0
1103 11 10 400	01	0	0	0	0	0	0	0
1103 11 10 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 200	01	0	0	0	0	0	0	0
1103 11 90 800	—	—	—	—	—	—	—	—

(¹) De bestemmingen zijn de volgende:
01 alle derde landen.

NB: De zones zijn die welke worden omschreven door Verordening (EEG) nr. 2145/92 van de Commissie (PB nr. L 214 van 30. 7. 1992, blz. 20).

BESCHIKKING Nr. 3632/93/EGKS VAN DE COMMISSIE

van 28 december 1993

tot vaststelling van een communautaire regeling voor de steunmaatregelen van de Lid-Staten ten behoeve van de kolenindustrieDE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

II

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, inzonderheid op artikel 95, eerste alinea,

Na raadpleging van het Raadgevend Comité, het Europees Parlement, met instemming van de Raad, bij eenstemmigheid bepaald :

I

Overwegende dat bij artikel 4, onder c), van het Verdrag alle door de Lid-Staten verleende steun — al of niet specifiek en in welke vorm dan ook — verboden is ;

Overwegende dat de structuurwijzigingen van de internationale markt en de gemeenschappelijke markt voor energie de kolenindustrie in de Gemeenschap reeds sedert het begin van de jaren zestig tot een zeer omvangrijke modernisering, rationalisering en herstructurering hebben genoopt ; dat er bovenop de concurrentie van aardolie en aardgas een steeds toenemende druk van uit derde landen ingevoerde kolen is gekomen ; dat veel ondernemingen in de Gemeenschap daardoor in financiële moeilijkheden zijn geraakt en om steun van de Lid-Staten hebben verzocht ;

Overwegende dat de Hoge Autoriteit, respectievelijk de Commissie, sedert 1965 herhaaldelijk bepalingen hebben aangenomen om de financiële steunmaatregelen van de Lid-Staten ten behoeve van de steenkolenindustrie in overeenstemming te brengen met de doelstellingen van het Verdrag ; dat de opeenvolgende steunbeschikkingen zijn aangepast aan de algemene economische ontwikkeling en in het bijzonder aan die van de energie- en de steenkolenmarkt van de Gemeenschap ;

Overwegende dat in alle bovenbedoelde beschikkingen doelstellingen zijn aangegeven en beginselen zijn omschreven om de steun van de Lid-Staten in overeenstemming te brengen met het belang van de Gemeenschap ; dat de omvang en de duur daarvan beperkt blijven tot hetgeen noodzakelijk is en dat deze steun de werking van de gemeenschappelijke markt niet verstoort ; dat bovendien de Lid-Staten zich ertoe hebben verbonden de toekenning van steun te onderwerpen aan de voorafgaande goedkeuring van de Hoge Autoriteit, respectievelijk de Commissie ;

Overwegende dat, hoewel de steenkoolindustrie dank zij Beschikking nr. 2064/86/EGKS van de Commissie van 30 juni 1986 tot vaststelling van een communautaire regeling voor de steunmaatregelen van de Staten ten behoeve van de kolenindustrie⁽¹⁾ in uiteenlopende mate kon worden geherstructureerd, gemoderniseerd en gerationaliseerd met het oog op de versterking van haar concurrentiepositie, het merendeel van de communautaire steenkoolproductie toch niet kan concurreren met de invoer uit derde landen, ondanks een significante produktiviteitsstijging en een forse daling van het aantal werknemers in deze sector ;

Overwegende dat de mogelijkheden tot rationalisering van de steenkolenindustrie van de Gemeenschap in verband met ongunstige geologische omstandigheden beperkt zijn en het daarom noodzakelijk is deze rationaliseringsmaatregelen aan te vullen met herstructureringsmaatregelen ten einde het concurrentievermogen van de communautaire industrie te verbeteren ;

Overwegende dat de verwezenlijking van deze doelstelling meer financiële middelen vergt dan de ondernemingen zelf bijeen kunnen brengen ; dat de Gemeenschap evenmin over de middelen beschikt om dit proces te financieren ; dat instandhouding van een communautaire steunregeling derhalve onontbeerlijk blijkt te zijn ;

Overwegende dat de te nemen maatregelen overeenkomstig de bepalingen van het EGKS-Verdrag onderdeel kunnen zijn van een concept van diversificatie van de energiebronnen en van de leveranciers, met inbegrip van de binnenlandse energiebronnen, in het kader van de bestaande energieconcepten ;

Overwegende dat de wereldmarkt voor steenkool stabiel is en wordt gekenmerkt door een overvloedig en in geopolitiek opzicht zeer uiteenlopend aanbod, zodat zelfs op lange termijn en ingeval van een groeiende vraag naar steenkool, het risico van een langdurige onderbreking van de voorziening weliswaar niet geheel kan worden uitgesloten, maar toch zeer gering is ;

Overwegende dat de in de Gemeenschap ingevoerde steenkool grotendeels afkomstig is van partners in het Internationaal Energieagentschap (IEA) of van Staten waarmee de Gemeenschap of haar Lid-Staten handelsovereenkomsten heeft (hebben) gesloten en die niet als riskante leveranciers kunnen worden beschouwd ;

(¹) PB nr. L 177 van 1. 7. 1986, blz. 1.

Overwegende dat bij het verdere beleid van de Gemeenschap in deze sector rekening gehouden moet worden met de kwetsbare sociale situatie in de mijnstreken, zulks met name in het kader van het beginsel van de economische en sociale cohesie, en dat er derhalve voor moet worden gezorgd dat, naast de onvermijdelijke herstructurerings- en sluitingsmaatregelen, ook maatregelen worden genomen om de sociale en regionale gevolgen van deze ontwikkeling tot een minimum te beperken ;

Overwegende dat de Gemeenschap hierdoor wordt geconfronteerd met een niet in het Verdrag voorziene situatie die haar evenwel niet ontslaat van de verplichting tot handelen ; dat het onder deze omstandigheden geboden is artikel 95, eerste alinea, van het Verdrag te hanteren, opdat de Gemeenschap de in de eerste artikelen van het Verdrag genoemde doelstellingen verder kan verwezenlijken ; dat dit streven de invoering van een nieuw communautair steunstelsel ten behoeve van de kolenindustrie wettigt ;

III

Overwegende dat de Gemeenschap geleidelijk de voorwaarden moet creëren waaronder de steenkoolproductie uit zichzelf op de meest rationele wijze wordt verdeeld ;

Overwegende dat de Gemeenschap daartoe met name een rationeel beleid voor de exploitatie van natuurlijke rijkdommen moet bevorderen, en wel zonder enige bescherming tegen concurrerende industrieën ;

Overwegende dat de Gemeenschap de ontwikkeling van het internationale handelsverkeer moet bevorderen ;

Overwegende dat de Gemeenschap bij het vervullen van haar taak de totstandbrenging, handhaving en naleving van normale concurrentievoorwaarden moet waarborgen ;

Overwegende dat het, gelet op de voornoemde bepalingen, van belang is dat staatssteun niet tot concurrentievervalsing of tot discriminatie tussen kolenproducenten, tussen kopers of tussen gebruikers in de Gemeenschap leidt ;

Overwegende dat staatssteun daarom onder transparante voorwaarden moet worden toegekend, om de gevolgen ervan voor de mededinging beter te evalueren ;

Overwegende dat de budgettering van de steunmaatregelen of de opneming ervan in volstrekt gelijkwaardige regelingen, alsmede de vereenvoudiging van die maatregelen en een overzichtelijke presentatie in de jaarrekeningen van de door de begunstigde ondernemingen ontvangen bedragen, de beste waarborgen voor de doorzichtigheid van de steunregelingen zijn ;

Overwegende dat voorts dat de tijdens de afgelopen jaren geconstateerde tendens naar verhoging van de steunbedragen onverenigbaar is met het overgangs- en uitzonderlijk karakter van de communautaire steunregeling ; dat het

bijgevolg zaak is de kosten en de productiecapaciteit van de kolenindustrie te verlagen ten einde de degressie van de steunmaatregelen te verwezenlijken ;

Overwegende dat een op rationele verdeling van de productie gericht beleid evenwel vereist dat de vermindering van de kosten en van de capaciteit bij voorrang wordt geconcentreerd op productie-eenheden die de meeste steun krijgen ;

Overwegende dat, aangezien de ondernemingen of productie-eenheden in de Gemeenschap — in het licht van de steenkoolprijzen op de internationale markt — niet kunnen hopen op een verbetering van hun economische levensvatbaarheid, de steunregelingen het mogelijk moeten maken om de sociale en regionale gevolgen van sluitingen te verzachten ; dat, gezien de ervaring die met omschakelingen in bepaalde steenkoolgebieden van de Gemeenschap is opgedaan, erkend is dat steunmaatregelen bij vervroegde sluiting van installaties die in de toekomst geheel geen levensvatbaarheid hebben — voor zover zulks door de betrokken Lid-Staat noodzakelijk wordt geacht — bestemd moeten zijn voor de omschakeling van de regionale industrie, mits de maatregelen verenigbaar zijn met de Verdragen ;

Overwegende dat niet alleen moet worden gezorgd voor een gezondere mededinging, maar dat ook op termijn op communautair niveau de concurrentiepositie van deze sector op de wereldmarkt moet worden verbeterd ;

Overwegende dat de ondernemingen van de communautaire kolenindustrie, ten einde structurele veranderingen tot een goed einde te brengen, moeten kunnen rekenen op welomschreven vooruitzichten voor de middellange en lange termijn ;

Overwegende dat, wegens de aanhoudende achteruitgang van de steenkolenproductie in de afgelopen decennia, bepaalde ondernemingen met abnormale of buitengewoon hoge lasten kunnen worden geconfronteerd ; dat dan overheidssubsidies voor de gedeeltelijke of volledige financiering van deze lasten verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen zijn, voor zover een strikt toezicht door de Commissie gewaarborgd is en er tegenover deze lasten uit het verleden geen latente inkomsten staan ;

Overwegende dat het noodzakelijk is ervoor te zorgen dat de steenkoolindustrie en de andere sectoren op voet van gelijkheid toegang krijgen tot steun voor onderzoek en ontwikkeling en tot die voor milieubescherming ; dat het derhalve wenselijk is de verenigbaarheid van die steun te toetsen aan het daartoe vastgestelde communautaire kader ;

Overwegende dat in het bijzonder dat de kolenindustrie gekenmerkt wordt door een steeds toenemende toepassing van hoogwaardige technologieën, en dat zij daardoor een belangrijke rol speelt bij het onderzoek, de ontwikkeling, het demonstreren en de exploitatie van de mogelijkheden van deze technologieën in de industrie ;

IV

Overwegende dat het streven naar vermindering van de produktiekosten onderdeel moet zijn van een plan voor herstructurering, rationalisering en modernisering van de industrie, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen produktie-eenheden die deze doelstelling kunnen helpen verwezenlijken en eenheden die daarin niet zullen slagen; dat laatst bedoelde eenheden moeten worden opgenomen in een buitenbedrijfstellingsplan dat moet leiden tot de sluiting van de installaties wanneer de huidige regeling afloopt; dat alleen uitzonderlijke sociale en regionale omstandigheden uitstel van sluiting na de vastgestelde termijn kunnen rechtvaardigen;

Overwegende dat de goedkeuringsbevoegdheid van de Commissie moet worden uitgeoefend op basis van een nauwkeurige en volledige kennis van de door de regeringen geplande maatregelen, alsmede van het verband tussen deze maatregelen en de doelstellingen van deze beschikking; dat het bijgevolg geboden is dat de Lid-Staten regelmatig en op gestructureerde wijze de Commissie in kennis stellen van alle gegevens met betrekking tot de directe of indirecte steunmaatregelen die zij ten behoeve van de communautaire kolenindustrie hebben gepland, en nauwkeurig de motieven en draagwijdte daarvan, alsmede in voorkomend geval het verband tussen die maatregelen en een reeds ingediend moderniserings-, rationaliserings- en herstructureringsplan aangeven;

Overwegende dat het vanwege het specifieke karakter van een aantal bestaande steunregelingen noodzakelijk kan zijn te voorzien in een overgangperiode van drie jaar, zodat de regelingen kunnen worden afgestemd op de bepalingen van deze beschikking;

Overwegende dat het absoluut noodzakelijk is dat geen enkele volledige of gedeeltelijke betaling plaatsvindt, alvorens de Commissie deze uitdrukkelijk heeft goedgekeurd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

DEEL I

Kader en algemene doelstellingen*Artikel 1*

1. Alle specifieke of algemene steun voor de kolenindustrie die door de Lid-staten of met overheidsmiddelen in welke vorm dan ook wordt gefinancierd, kan slechts als communautaire steun en derhalve als verenigbaar met de goede werking van de gemeenschappelijke markt worden

beschouwd indien deze steun aan de bepalingen van de artikelen 2 tot en met 9 voldoet.

2. Het begrip „steun” omvat elke directe of indirecte maatregel of bemoeienis van overheidswege die met de produktie, het in de handel brengen en de handel met het buitenland verband houdt, en die, al komt hij niet ten laste van de overheidsbegroting, de ondernemingen in de kolenindustrie door verlichting van de lasten die deze normaal zouden moeten dragen, een economisch voordeel verschaft.

3. Het begrip „steun” omvat tevens de bestemming van de heffingen die van overheidswege zijn opgelegd en die direct of indirect de kolenindustrie ten goede komen, waarbij het geen verschil maakt of de steun wordt verleend door de Staat dan wel door overheids- of particuliere lichamen die van staatswege met het beheer ervan zijn belast.

4. Het begrip „steun” omvat ook alle steunelementen in de financieringsmaatregelen van de Lid-Staten met betrekking tot de kolenmijnondernemingen voor zover het niet gaat om verstrekking van risicodragend kapitaal aan een vennootschap volgens in de markteconomie normaal geldende praktijken.

Artikel 2

1. Aan de kolenindustrie toegekende steun kan als met de goede werking van de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden beschouwd, indien zij bijdraagt tot de verwezenlijking van ten minste een van de volgende doelstellingen:

- verwezenlijking, in het licht van de kolenprijzen op de internationale markten, van verdere vooruitgang in de richting van economische rentabiliteit, ten einde de degressie van de steunmaatregelen te verwezenlijken;
- oplossing van de sociale en regionale problemen die uit de gehele of gedeeltelijke buitenbedrijfstelling van produktie-eenheden voortvloeien;
- vergemakkelijking van de aanpassing van de kolenindustrie aan de normen voor milieubescherming.

2. Na een overgangperiode van niet meer dan drie jaar na de inwerkingtreding van deze beschikking mag, met het oog op een grotere transparantie, slechts steun worden toegestaan wanneer die in de nationale, regionale, of lokale overheidsbegrotingen van de Lid-Staten is opgenomen of in het kader van volstrekt gelijkwaardige mechanismen wordt verleend.

3. Vanaf het eerste, onder deze beschikking vallende kolenjaar wordt alle door de onderneming ontvangen steun te zamen met de winst- en verliesrekening als een van de omzet gescheiden inkomen vermeld.

4. In de zin van deze beschikking wordt onder het begrip „produktiekosten” verstaan, de kosten die met de lopende productie per ton steenkoolequivalent verband houden.

5. Alle maatregelen ter verlening van de in de artikelen 3 tot en met 7 bedoelde steun worden, onverminderd de specifieke voorwaarden die in die artikelen worden gesteld, ook getoetst aan de in lid 1 van dit artikel genoemde doelstellingen.

DEEL II

Steun van de Lid-Staten

Artikel 3

Steun voor de bedrijfsvoering

1. Steun voor de bedrijfsvoering ter dekking van het verschil tussen de produktiekosten en de verkoopprijs zoals die uit de vrije wil van de contracterende partijen volgens de op de wereldmarkt geldende voorwaarden tot stand is gekomen, kan slechts als met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden beschouwd wanneer aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan :

- voor elke onderneming of productie-eenheid overschrijdt de aangemelde steun per ton niet het verschil tussen de produktiekosten en de te verwachten inkomsten voor het volgende kolenjaar ;
- de daadwerkelijk betaalde steun wordt jaarlijks geregulariseerd op basis van de reële kosten en de reële inkomsten, uiterlijk vóór de afloop van het kolenjaar dat volgt op dat waarvoor de steun is toegekend. Indien de steun wordt verleend als onderdeel van een maximum voor meerjarige financiering heeft de definitieve regularisering plaats aan het einde van het jaar dat volgt op bovengenoemde meerjarige financieringsperiode ;
- het bedrag van de steun voor de bedrijfsvoering per ton mag er niet toe leiden dat de prijzen voor communautaire kolen lager komen te liggen dan de prijzen voor kolen van soortgelijke kwaliteit uit derde landen ;
- onverminderd de artikelen 8 en 9 verstrekken de Lid-Staten de Commissie in eerste instantie alle inlichtingen over de berekening van de verwachte produktiekosten en inkomsten per ton en in tweede instantie over de berekening van de regularisering op basis van de reële produktiekosten en de reële inkomsten ;
- de steunmaatregelen mogen niet leiden tot concurrentievervalsing tussen de afnemers van steenkool.

2. De Lid-Staten die voornemens zijn in de loop van de kolenjaren 1994 tot en met 2002 aan kolenmijnondernemingen steun voor de bedrijfsvoering als bedoeld in lid 1 te verlenen, leggen de Commissie vooraf een plan voor

de modernisering, rationalisering en herstructurering voor dat gericht is op de verbetering van de economische rentabiliteit van deze ondernemingen door verlaging van de produktiekosten.

Het plan moet passende maatregelen behelzen en blijk geven van een ononderbroken streven naar een trendmatige verlaging van de produktiekosten, uitgedrukt in prijzen van 1992, gedurende de periode 1994 tot en met 2002.

De tenuitvoerlegging van dat plan wordt regelmatig gecontroleerd en in 1997 wordt door de Commissie een onderzoek naar de situatie ingesteld.

3. Wanneer in een zelfde onderneming voor bepaalde productie-eenheden overeenkomstig artikel 4 steun voor buitenbedrijfstelling wordt gegeven terwijl aan andere eenheden steun voor de bedrijfsvoering wordt verleend, worden de produktiekosten van de productie-eenheden die buiten bedrijf worden gesteld, niet verwerkt in de berekening van de gemiddelde produktiekosten van de onderneming, op grond waarvan wordt beoordeeld of de in lid 2 van het onderhavige artikel vervatte doelstelling door de onderneming is verwezenlijkt.

Artikel 4

Steun voor buitenbedrijfstelling

Steun ter dekking van de produktiekosten van ondernemingen of productie-eenheden die er niet in slagen aan de in artikel 3, lid 2, bepaalde voorwaarden te voldoen, kan worden beschouwd als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt, mits die steun conform de bepalingen van artikel 3, lid 1, is en onderdeel van een sluitingsplan waarvan de vervaldatum ligt vóór het tijdstip waarop deze beschikking haar geldigheid verliest.

Indien de sluiting valt na het verstrijken van de geldigheidsduur van deze beschikking, wordt de steun ter dekking van de produktiekosten slechts toegestaan indien hij op grond van uitzonderlijke sociale en regionale omstandigheden kan worden gerechtvaardigd en onderdeel is van een plan voor geleidelijke, ononderbroken buitenbedrijfstelling dat een aanzienlijke capaciteitsvermindering vóór de vervaldatum van deze beschikking beoogt.

Artikel 5

Steun ter dekking van buitengewone lasten

1. Overheidssteun ten behoeve van ondernemingen voor het dekken van kosten die uit de modernisering, de rationalisering en de herstructurering van de kolenindustrie voortvloeien of daaruit zijn voortgevloeid en die geen verband houden met de lopende productie (lasten uit het verleden), kan als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd op voorwaarde dat het steunbedrag deze kosten niet overschrijdt. Deze steun mag worden gebruikt ter dekking van :

- de kosten die alleen ontstaan zijn bij ondernemingen die tot herstructurering overgaan of zijn overgegaan ;
- de kosten die bij verscheidene ondernemingen zijn ontstaan.

Kostencategorieën die voortvloeien uit de modernisering, de rationalisering en de herstructurering van de kolenindustrie, zijn omschreven in de bijlage bij deze beschikking.

2. Overheidssteun ter financiering van bijzondere regelingen voor sociale uitkeringen in de kolenindustrie, kan als met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden beschouwd, voor zover daarmee wordt bewerkstelligd dat de verhouding tussen de lasten per werkzame mijnwerker en de uitkeringen per begunstigde voor de kolenmijnondernemingen tot het niveau van de overeenkomstige verhouding in andere bedrijfstakken wordt teruggebracht. De regeringen van de Lid-Staten leggen, onverminderd de bepalingen van artikel 9, de Commissie het noodzakelijke feitenmateriaal en de gedetailleerde berekeningen van de verhoudingen tussen de lasten en de hierboven genoemde uitkeringen voor.

Artikel 6

Steun voor onderzoek en ontwikkeling

Steun ter dekking van de uitgaven van de kolenmijnondernemingen voor onderzoek- en ontwikkelingsprojecten kan als met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden beschouwd, op voorwaarde dat bij deze steunverlening de in het communautaire kader inzake overheidssteun voor onderzoek en ontwikkeling vastgestelde regels in acht worden genomen.

Artikel 7

Steun voor milieubescherming

Steun die wordt verleend om de aanpassing aan nieuwe wettelijke normen voor milieubescherming van installaties die ten minste twee jaar vóór de inwerkingtreding van deze normen reeds in gebruik waren, te vergemakkelijken, kan als met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden beschouwd, op voorwaarde dat daarbij de in het communautair kader voor de desbetreffende overheidssteun vastgestelde regels in acht worden genomen.

DEEL III

Procedures inzake kennisgeving, onderzoek en goedkeuring

Artikel 8

1. De Lid-Staten die voornemens zijn voor de kolenjaren 1994 tot en met 2002 steun voor de bedrijfsvoering, als bedoeld in artikel 3, lid 2 en/of steun voor

buitenbedrijfstelling, als bedoeld in artikel 4, te verlenen, dienen uiterlijk op 31 maart 1994 bij de Commissie een plan voor modernisering, rationalisering en herstructurering van de kolenindustrie overeenkomstig de voorschriften van artikel 3, lid 2, in, en/of een plan voor buitenbedrijfstelling overeenkomstig de voorschriften van artikel 4.

2. De Commissie onderzoekt of het plan of de plannen met de in artikel 2, lid 1, vastgestelde algemene doelstellingen en de in de artikelen 3 en 4 vastgestelde specifieke criteria en doelstellingen in overeenstemming zijn.

3. De Commissie brengt binnen een termijn van drie maanden na kennisgeving van de plannen een advies uit inzake de overeenstemming van deze plannen met de algemene en specifieke doelstellingen, waarbij zij zich overigens van een oordeel over de effectiviteit van de voorgenoemde maatregelen onthoudt. Wanneer de in voornoemde plannen verstrekte informatie onvoldoende blijkt te zijn, kan de Commissie binnen een termijn van één maand om aanvullende inlichtingen verzoeken, in welk geval een nieuwe termijn van drie maanden na de voorlegging van deze laatste inlichtingen aanvangt.

4. Indien een Lid-Staat besluit tot wijzigingen in het plan waardoor de richtsnoeren ten opzichte van de door deze beschikking beoogde doelstellingen worden veranderd, moet hij de Commissie daarvan in kennis stellen opdat deze zich over die wijzigingen kan uitspreken overeenkomstig de in dit artikel bepaalde procedure.

Artikel 9

1. De Lid-Staten geven uiterlijk op 30 september van ieder jaar (of drie maanden vóór de inwerkingtreding van de financiële steunmaatregelen) kennis van de financiële steunmaatregelen welke zij voornemens zijn ten behoeve van de kolenindustrie in de loop van het volgende jaar te nemen, waarbij zij de aard van deze steunmaatregelen duidelijk omschrijven onder verwijzing naar de bij artikel 2 vastgestelde algemene doelstellingen en criteria en naar de verschillende, in de artikelen 3 tot en met 7 omschreven steunvormen. Zij geven het verband aan met de overeenkomstig artikel 8 aan de Commissie ter kennis gegeven plannen.

2. De Lid-Staten geven jaarlijks uiterlijk op 30 september kennis van de in de loop van het voorgaande kolenjaar daadwerkelijk uitgekeerde steunbedragen, alsmede van de eventueel uitgevoerde regularisering van de aanvankelijk aangemelde bedragen.

3. Bij de kennisgeving van steun als bedoeld in de artikelen 3 en 4, en bij de jaarlijkse specificatie van de daadwerkelijk uitgekeerde steun, verstrekken de Lid-Staten alle inlichtingen die nodig zijn voor de toetsing aan de bij de desbetreffende artikelen vastgestelde criteria.

4. De Lid-Staten mogen de door hen voorgestelde steunmaatregelen uitsluitend na goedkeuring van de Commissie ten uitvoer leggen. De Commissie neemt een besluit op grond van de in artikel 2 genoemde algemene doelstellingen en criteria en de bij de artikelen 3 tot en met 7 vastgestelde specifieke criteria. Indien vanaf de datum van ontvangst van de kennisgeving van de voorgenomen maatregelen een termijn van drie maanden is verstreken zonder dat de Commissie een besluit heeft genomen, mogen deze maatregelen vijftien werkdagen na verzending aan de Commissie van een aanzegging van de voorgenomen uitvoering, ten uitvoer worden gelegd. De aanvang van de termijn van drie maanden wordt uitgesteld door een verzoek van de Commissie om aanvullende inlichtingen dat het gevolg is van een ontoereikende kennisgeving; deze termijn begint opnieuw te lopen op het moment dat de Commissie de desbetreffende inlichtingen ontvangt.

5. Betalingen die op de goedkeuring door de Commissie vooruitlopen moeten in geval van een afwijzende beschikking door de begunstigde onderneming volledig worden terugbetaald en worden in ieder geval beschouwd als een langs ongewone weg toegekend voordeel in de vorm van ten onrechte verleende kasmiddelen waarover de begunstigde rente ten belope van de marktrente moet betalen.

6. Bij de beoordeling van de aldus aangemelde maatregelen onderzoekt de Commissie of deze in overeenstemming zijn met de overeenkomstig artikel 8 voorgelegde plannen en met de doelstellingen van artikel 2. Zij kan de Lid-Staten vragen elke afwijking van de aanvankelijk ingediende plannen met redenen te omkleeden en de nodige corrigerende maatregelen voor te stellen.

7. De op 31 december 1993 bestaande regelingen op grond waarvan steun werd verleend overeenkomstig Beschikking nr. 2064/86/EGKS en die verband houden met overeenkomsten tussen producenten en gebruikers waarvoor een ontheffing geldt krachtens artikel 85, lid 3, van het EEG-Verdrag en/of waarvoor toestemming moet

worden verleend krachtens artikel 65 van het EGKS-Verdrag, moeten vóór 31 december 1996 worden aangepast ten einde ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van de onderhavige beschikking.

Bovenstaande alinea laat de toepassing van artikel 2 van deze beschikking en de verplichte kennisgeving door de Lid-Staten volgens de procedures van de artikelen 8 en 9 van deze beschikking volkomen onverlet. Van elke wijziging in genoemde regelingen moet eveneens kennis worden gegeven aan de Commissie.

DEEL IV

Algemene en slotbepalingen

Artikel 10

1. De Commissie brengt de Raad, het Europees Parlement en het Raadgevend Comité over de toepassing van deze beschikking jaarlijks verslag uit.

2. De Commissie legt de Raad uiterlijk vóór 30 juni 1997 een verslag voor over de bij de toepassing van deze beschikking opgedane ervaringen en de problemen die zich daarbij hebben voorgedaan. Zij kan overeenkomstig de procedurevoorwaarden van artikel 95, eerste alinea, van het EGKS-Verdrag elke passende wijziging voorstellen.

Artikel 11

De Commissie neemt, na raadpleging van de Raad, alle maatregelen die voor de toepassing van deze beschikking nodig zijn.

Artikel 12

Deze beschikking treedt in werking op 1 januari 1994 en verliest haar geldigheid op 23 juli 2002.

Deze beschikking is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 28 december 1993.

Voor de Commissie

Karel VAN MIERT

Lid van de Commissie

BIJLAGE**DEFINITIE VAN DE IN ARTIKEL 5, LID 1, VAN BESCHIKKING NR. 3632/93/EGKS
BEDOELDE KOSTEN**

I. Kosten die alleen ontstaan bij ondernemingen die tot herstructureringen en rationalisering overgaan of zijn overgegaan.

Dit betreft uitsluitend :

- a) lasten voor de betaling van de sociale uitkeringen die het gevolg zijn van de pensionering van werknemers vooraleer deze de wettelijke pensioenleeftijd hebben bereikt ;
- b) andere uitzonderlijke uitgaven voor werknemers die hun baan hebben verloren ingevolge herstructureringen en rationalisering ;
- c) uitbetaling van pensioenen en schadeloosstellingen buiten het wettelijke systeem aan werknemers die hun baan hebben verloren ingevolge herstructureringen en rationalisering en aan hen die er voor de herstructureringen recht op hadden ;
- d) gratis kolenleveringen aan werknemers die hun baan hebben verloren ingevolge herstructureringen en rationalisering en aan hen die er voor de herstructureringen recht op hadden ;
- e) overblijvende lasten die voortvloeien uit fiscale, wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen ;
- f) bijkomende beveiligingswerken die fundamenteel het gevolg zijn van herstructureringen ;
- g) schade aan mijnen voor zover deze is toe te schrijven aan vroeger geëxploiteerde ontginningsgebieden ;
- h) bijkomende lasten als gevolg van bijdragen aan organismen die zijn belast met de watervoorziening en de lozing van afvalwater ;
- i) andere overblijvende lasten die het gevolg zijn van de watervoorziening en de lozing van afvalwater ;
- j) overblijvende lasten voor de dekking van de regeling voor de ziekteverzekering van ex-mijnwerkers ;
- k) uitzonderlijke intrinsieke waardeverminderingen indien deze het resultaat zijn van de herstructurering van de industrie (waarbij geen rekening wordt gehouden met revaluaties na 1 januari 1986 die het inflatiepercentage zouden overschrijden) ;
- l) de kosten die verbonden zijn aan de blijvende toegankelijkheid van de steenkoolreserves nadat de ontginning is stopgezet.

II. De kosten die bij verscheidene ondernemingen zijn ontstaan :

- a) verhoging die resulteert uit de vermindering, wegens de herstructureringen, van het aantal contribuanten en dus van de bijdragen die, buiten het wettelijke systeem, dienen voor het dekken van de sociale lasten ;
- b) door de herstructurering veroorzaakte uitgaven voor de watervoorziening en de lozing van afvalwater ;
- c) verhoging van de bijdragen aan organismen die zijn belast met de watervoorziening en de lozing van afvalwater, op voorwaarde dat deze verhoging voortvloeit uit een vermindering na herstructurering, van de steenkoolproductie welke bijdragen met zich brengt.

VERORDENING (EG) Nr. 3633/93 VAN DE COMMISSIE

van 29 december 1993

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector melk en zuivelprodukten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van
27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector melk en zuivelprodukten⁽¹⁾, laat-
stelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2071/92⁽²⁾,
inzonderheid op artikel 17, lid 4,

Overwegende dat krachtens artikel 17 van Verordening
(EEG) nr. 804/68 het verschil tussen de in de internatio-
nale handel geldende prijzen van de produkten als
bedoeld in artikel 1 van genoemde verordening en de
prijzen van deze produkten in de Gemeenschap over-
brugd kan worden door een restitutie bij de uitvoer;

Overwegende dat krachtens Verordening (EEG) nr. 876/68
van de Raad van 28 juni 1968 tot vaststelling van de algeme-
ne voorschriften betreffende de toekenning van de
restituties bij de uitvoer en de criteria voor de vaststelling
van het bedrag van de restitutie in de sector melk en
zuivelprodukten⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening
(EEG) nr. 1344/86⁽⁴⁾, de restituties voor de produkten als
bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 804/68,
die als zodanig worden uitgevoerd, moeten worden vastge-
steld rekening houdend met:

- de situatie en de verwachte ontwikkeling op de markt
van de Gemeenschap met betrekking tot de prijzen
voor melk en zuivelprodukten en de beschikbare
hoeveelheden, evenals met de prijzen voor melk en
zuivelprodukten in de internationale handel,
- de afzetkosten en de meest gunstige vervoerkosten,
berekend vanaf de markten van de Gemeenschap tot
aan de havens of andere plaatsen van uitvoer van de
Gemeenschap, evenals met de aanvoerkosten tot aan
de landen van bestemming,
- de doelstellingen van de gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector melk en zuivelprodukten,
zijnde het verzekeren van een evenwichtige en een
natuurlijke ontwikkeling van de prijzen en het
handelsverkeer op deze markten,
- het belang dat erin gelegen is om verstoringen op de
markt van de Gemeenschap te voorkomen,
- het economisch aspect van de beoogde uitvoer;

Overwegende dat krachtens artikel 3, lid 1, van Verorde-
ning (EEG) nr. 876/68 de prijzen in de Gemeenschap
worden bepaald met inachtneming van de toegepaste
prijzen die met het oog op de uitvoer het gunstigst
blijken te zijn; dat bij de bepaling van de prijzen in de
internationale handel met name rekening wordt
gehouden met:

- a) de prijzen die op de markten in derde landen worden
toegepast,
- b) de gunstigste prijzen bij invoer in de derde landen van
bestemming uit andere derde landen,
- c) de producentenprijzen die in de uitvoerende derde
landen worden geconstateerd en, in voorkomend geval,
met inachtneming van de subsidies die door deze
landen worden toegekend,
- d) de aanbiedingsprijzen franco grens van de Gemeen-
schap;

Overwegende dat krachtens artikel 4 van Verordening
(EEG) nr. 876/68 de situatie op de wereldmarkt of de
specifieke eisen van bepaalde markten het noodzakelijk
kunnen maken dat voor de produkten als bedoeld in
artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 804/68 naar gelang
van hun bestemming een verschillend restitutiebedrag
wordt vastgesteld;

Overwegende dat artikel 5, lid 1, van Verordening (EEG)
nr. 876/68 erin voorziet dat de lijst van produkten waar-
voor een restitutie wordt verleend bij uitvoer, en het
bedrag van deze restitutie ten minste eenmaal per vier
weken worden vastgesteld; dat echter het bedrag van de
restitutie gedurende meer dan vier weken op hetzelfde
niveau gehandhaafd kan blijven;

Overwegende dat krachtens artikel 2 van Verordening
(EEG) nr. 1098/68 van de Commissie van 27 juli 1968 tot
vaststelling van de uitvoeringsbepalingen inzake de resti-
tuties bij uitvoer in de sector melk en zuivelprodukten⁽⁵⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2767/
90⁽⁶⁾, de verleende restitutie voor zuivelprodukten met
toegevoegde suiker gelijk is aan de som van twee
elementen waarvan het ene dient om rekening te houden
met de hoeveelheid zuivelprodukten en het andere om
rekening te houden met de hoeveelheid toegevoegde
saccharose; dat dit laatste element echter alleen in
aanmerking wordt genomen, wanneer de toegevoegde
saccharose van in de Gemeenschap geogste suikerbieten
of van in de Gemeenschap geogst suikerriet is vervaar-
digd; dat voor de produkten van de GN-codes
ex 0402 99 11, ex 0402 99 19, ex 0404 90 51,
ex 0404 90 53, ex 0404 90 91 en ex 0404 90 93, met een
vetgehalte van 9,5 gewichtspercenten of minder en een
gehalte aan niet vette, van melk afkomstige droge stof van
15 gewichtspercenten of meer, het eerstgenoemde
element wordt vastgesteld voor 100 kg van het gehele
produkt; dat dit element voor de andere produkten met
toegevoegde suiker van de GN-codes 0402 en 0404 wordt
berekend door het basisbedrag te vermenigvuldigen met
het gehalte aan zuivelprodukten van het betrokken
produkt; dat dit basisbedrag gelijk is aan de vast te stellen
restitutie voor 1 kg zuivelprodukten in het gehele
produkt;

⁽¹⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13.

⁽²⁾ PB nr. L 215 van 30. 7. 1992, blz. 64.

⁽³⁾ PB nr. L 155 van 3. 7. 1968, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 119 van 8. 5. 1986, blz. 36.

⁽⁵⁾ PB nr. L 184 van 29. 7. 1968, blz. 10.

⁽⁶⁾ PB nr. L 267 van 29. 9. 1990, blz. 14.

Overwegende dat het tweede element wordt berekend door het basisbedrag van de restitutie die op de dag van uitvoer geldt voor de produkten als bedoeld in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van 30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1548/93⁽²⁾, te vermenigvuldigen met het saccharosegehalte van het produkt ;

Overwegende dat de in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3528/93⁽⁴⁾, gedefinieerde representatieve marktkoersen worden gebruikt voor de omrekening van het in de valuta van derde landen aangegeven bedrag en dat deze koersen de grondslag zijn voor de bepaling van de landbouwmrekeningskoersen van de valuta's van de Lid-Staten ; dat de nadere voorschriften voor de toepassing en de vaststelling van deze omrekeningskoersen zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1068/93 van de Commissie⁽⁵⁾ ;

Overwegende dat de hoogte van de restitutie voor kazen wordt berekend voor produkten die zijn bestemd voor onmiddellijke consumptie ; dat de korsten en het afval van de kaas geen produkten zijn die aan deze bestemming beantwoorden ; dat het, om iedere onduidelijkheid in de opvatting te vermijden, nodig is te preciseren dat voor kaas met een waarde franco grens van minder dan 150 ecu per 100 kg geen restitutie wordt verleend ;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 896/84 van de Commissie⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 222/88⁽⁷⁾, aanvullende bepalingen zijn ingesteld inzake de toekenning van de restituties in geval van wijziging van het verkoopseizoen ; dat deze bepalingen voorzien in de mogelijkheid de restituties naar gelang van de datum waarop de produkten zijn vervaardigd te differentiëren ;

Overwegende dat voor de berekening van het restitutiebedrag voor smeltkaas moet worden bepaald dat de eventueel toegevoegde hoeveelheid aan caseïne en/of caseïnen niet in aanmerking wordt genomen ;

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 29 december 1993.

Overwegende dat de toepassing van deze regels op de huidige marktsituatie in de zuivelsector, in het bijzonder op de prijzen van deze produkten in de Gemeenschap en op de wereldmarkt, leidt tot het vaststellen van de restitutie voor de produkten op de bedragen aangegeven in de bijlage ;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 990/93 van de Raad⁽⁸⁾ een verbod is vastgesteld voor handelsverkeer tussen de Europese Gemeenschap en de Federatieve Republiek Joegoslavië (Servië en Montenegro) ; dat dit verbod niet geldt voor bepaalde omstandigheden die limitatief zijn opgesomd in de artikelen 2, 4, 5 en 7 ; dat daarmee rekening moet worden gehouden bij de vaststelling van de restituties ;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelprodukten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

1. De restituties bedoeld in artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 804/68 voor de uitgevoerde produkten in ongewijzigde staat worden vastgesteld op de bedragen als aangegeven in de bijlage.

2. Voor de uitvoer naar zone E wordt voor de produkten van de GN-codes 0401, 0402, 0403, 0404, 0405 en 2309 geen restitutie vastgesteld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1994.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. L 154 van 25. 6. 1993, blz. 10.

⁽³⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 320 van 22. 12. 1993, blz. 32.

⁽⁵⁾ PB nr. L 108 van 1. 5. 1993, blz. 106.

⁽⁶⁾ PB nr. L 91 van 1. 4. 1984, blz. 71.

⁽⁷⁾ PB nr. L 28 van 1. 2. 1988, blz. 1.

⁽⁸⁾ PB nr. L 102 van 28. 4. 1993, blz. 14.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 december 1993 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector melk en zuivelprodukten

(in ecu/100 kg nettogewicht, tenzij anders aangegeven)

Produktcode	Bestemming (*)	Bedrag van de restitutie (**)	Produktcode	Bestemming (*)	Bedrag van de restitutie (**)
0401 10 10 000		5,45	0402 21 91 500		124,32
0401 10 90 000		5,45	0402 21 91 600		135,31
0401 20 11 100		5,45	0402 21 91 700		141,84
0401 20 11 500		8,42	0402 21 91 900		149,14
0401 20 19 100		5,45	0402 21 99 100		110,85
0401 20 19 500		8,42	0402 21 99 200		111,66
0401 20 91 100		11,21	0402 21 99 300		113,12
0401 20 91 500		13,06	0402 21 99 400		121,46
0401 20 99 100		11,21	0402 21 99 500		124,32
0401 20 99 500		13,06	0402 21 99 600		135,31
0401 30 11 100		16,78	0402 21 99 700		141,84
0401 30 11 400		25,87	0402 21 99 900		149,14
0401 30 11 700		38,87	0402 29 15 200		0,6000
0401 30 19 100		16,78	0402 29 15 300		0,9640
0401 30 19 400		25,87	0402 29 15 500		1,0192
0401 30 19 700		38,87	0402 29 15 900		1,1000
0401 30 31 100		46,29	0402 29 19 200		0,6000
0401 30 31 400		72,28	0402 29 19 300		0,9640
0401 30 31 700		79,70	0402 29 19 500		1,0192
0401 30 39 100		46,29	0402 29 19 900		1,1000
0401 30 39 400		72,28	0402 29 91 100		1,1085
0401 30 39 700		79,70	0402 29 91 500		1,2146
0401 30 91 100		90,84	0402 29 99 100		1,1085
0401 30 91 400		133,53	0402 29 99 500		1,2146
0401 30 91 700		155,81	0402 91 11 110		5,45
0401 30 99 100		90,84	0402 91 11 120		11,21
0401 30 99 400		133,53	0402 91 11 310		19,10
0401 30 99 700		155,81	0402 91 11 350		23,60
0402 10 11 000		60,00	0402 91 11 370		28,92
0402 10 19 000		60,00	0402 91 19 110		5,45
0402 10 91 000		0,6000	0402 91 19 120		11,21
0402 10 99 000		0,6000	0402 91 19 310		19,10
0402 21 11 200		60,00	0402 91 19 350		23,60
0402 21 11 300		96,40	0402 91 19 370		28,92
0402 21 11 500		101,92	0402 91 31 100		22,16
0402 21 11 900		110,00	0402 91 31 300		34,18
0402 21 17 000		60,00	0402 91 39 100		22,16
0402 21 19 300		96,40	0402 91 39 300		34,18
0402 21 19 500		101,92	0402 91 51 000		25,87
0402 21 19 900		110,00	0402 91 59 000		25,87
0402 21 91 100		110,85	0402 91 91 000		90,84
0402 21 91 200		111,66	0402 91 99 000		90,84
0402 21 91 300		113,12	0402 99 11 110		0,0545
0402 21 91 400		121,46	0402 99 11 130		0,1121

Produktcode	Bestemming (*)	Bedrag van de restitutie (**)	Produktcode	Bestemming (*)	Bedrag van de restitutie (**)
0402 99 11 150		0,1862	0403 90 61 100		0,0545
0402 99 11 310		22,04	0403 90 61 300		0,0842
0402 99 11 330		26,63	0403 90 63 000		0,1121
0402 99 11 350		35,68	0403 90 69 000		0,1678
0402 99 19 110		0,0545	0404 90 11 100		60,00
0402 99 19 130		0,1121	0404 90 11 910		5,45
0402 99 19 150		0,1862	0404 90 11 950		19,10
0402 99 19 310		22,04	0404 90 13 120		60,00
0402 99 19 330		26,63	0404 90 13 130		96,40
0402 99 19 350		35,68	0404 90 13 140		101,92
0402 99 31 110		0,2402	0404 90 13 150		110,00
0402 99 31 150		37,17	0404 90 13 911		5,45
0402 99 31 300		0,4629	0404 90 13 913		11,21
0402 99 31 500		0,7970	0404 90 13 915		16,78
0402 99 39 110		0,2402	0404 90 13 917		25,87
0402 99 39 150		37,17	0404 90 13 919		38,87
0402 99 39 300		0,4629	0404 90 13 931		19,10
0402 99 39 500		0,7970	0404 90 13 933		23,60
0402 99 91 000		0,9084	0404 90 13 935		28,92
0402 99 99 000		0,9084	0404 90 13 937		34,18
0403 10 22 100		5,45	0404 90 13 939		35,74
0403 10 22 300		8,42	0404 90 19 110		110,85
0403 10 24 000		11,21	0404 90 19 115		111,66
0403 10 26 000		16,78	0404 90 19 120		113,12
0403 10 32 100		0,0545	0404 90 19 130		121,46
0403 10 32 300		0,0842	0404 90 19 135		124,32
0403 10 34 000		0,1121	0404 90 19 150		135,31
0403 10 36 000		0,1678	0404 90 19 160		141,84
0403 90 11 000		60,00	0404 90 19 180		149,14
0403 90 13 200		60,00	0404 90 31 100		60,00
0403 90 13 300		96,40	0404 90 31 910		5,45
0403 90 13 500		101,92	0404 90 31 950		19,10
0403 90 13 900		110,00	0404 90 33 120		60,00
0403 90 19 000		110,85	0404 90 33 130		96,40
0403 90 31 000		0,6000	0404 90 33 140		101,92
0403 90 33 200		0,6000	0404 90 33 150		110,00
0403 90 33 300		0,9640	0404 90 33 911		5,45
0403 90 33 500		1,0192	0404 90 33 913		11,21
0403 90 33 900		1,1000	0404 90 33 915		16,78
0403 90 39 000		1,1085	0404 90 33 917		25,87
0403 90 51 100		5,45	0404 90 33 919		38,87
0403 90 51 300		8,42	0404 90 33 931		19,10
0403 90 53 000		11,21	0404 90 33 933		23,60
0403 90 59 110		16,78	0404 90 33 935		28,92
0403 90 59 140		25,87	0404 90 33 937		34,18
0403 90 59 170		38,87	0404 90 33 939		35,74
0403 90 59 310		46,29	0404 90 39 110		110,85
0403 90 59 340		72,28	0404 90 39 115		111,66
0403 90 59 370		79,70	0404 90 39 120		113,12
0403 90 59 510		90,84	0404 90 39 130		121,46
0403 90 59 540		133,53			
0403 90 59 570		155,81			

Produktcode	Bestemming (*)	Bedrag van de restitutie (**)	Produktcode	Bestemming (*)	Bedrag van de restitutie (**)
0404 90 39 150		124,32	0405 00 19 500		156,10
0404 90 51 100		0,6000	0405 00 19 700		160,00
0404 90 51 910		0,0545	0405 00 90 100		160,00
0404 90 51 950		22,04	0405 00 90 900		206,00
0404 90 53 110		0,6000	0406 10 20 100		—
0404 90 53 130		0,9640	0406 10 20 230	028	—
0404 90 53 150		1,0192		032	—
0404 90 53 170		1,1000		400	35,23
0404 90 53 911		0,0545		404	—
0404 90 53 913		0,1121		...	43,29
0404 90 53 915		0,1678	0406 10 20 290	028	—
0404 90 53 917		0,2587		032	—
0404 90 53 919		0,3887		400	35,23
0404 90 53 931		22,04		404	—
0404 90 53 933		26,63		...	43,29
0404 90 53 935		35,68	0406 10 20 610	028	12,19
0404 90 53 937		37,17		032	12,19
0404 90 59 130		1,1085		036	—
0404 90 59 150		1,2146		038	—
0404 90 59 930		0,5557		400	78,73
0404 90 59 950		0,7970		404	—
0404 90 59 990		0,9084		...	80,77
0404 90 91 100		0,6000	0406 10 20 620	028	18,05
0404 90 91 910		0,0545		032	18,05
0404 90 91 950		22,04		036	—
0404 90 93 110		0,6000		038	—
0404 90 93 130		0,9640		400	86,80
0404 90 93 150		1,0192		404	—
0404 90 93 170		1,1000		...	88,56
0404 90 93 911		0,0545	0406 10 20 630	028	21,66
0404 90 93 913		0,1121		032	21,66
0404 90 93 915		0,1678		036	—
0404 90 93 917		0,2587		038	—
0404 90 93 919		0,3887		400	98,65
0404 90 93 931		22,04		404	—
0404 90 93 933		26,63		...	99,99
0404 90 93 935		35,68	0406 10 20 640	028	—
0404 90 93 937		37,17		032	—
0404 90 99 130		1,1085		036	—
0404 90 99 150		1,2146		038	—
0404 90 99 930		0,5557		400	117,33
0404 90 99 950		0,7970		404	—
0404 90 99 990		0,9084		...	117,33
0405 00 11 200		120,98	0406 10 20 650	028	24,82
0405 00 11 300		152,20		032	24,82
0405 00 11 500		156,10		036	—
0405 00 11 700		160,00		038	—
0405 00 19 200		120,98		400	58,66
0405 00 19 300		152,20		404	—
				...	122,15

Produktcode	Bestemming (*)	Bedrag van de restitutie (**)	Produktcode	Bestemming (*)	Bedrag van de restitutie (**)
0406 10 20 660		—	0406 30 10 200	028	—
0406 10 20 810	028	—		032	—
	032	—		036	—
	036	—		038	—
	038	—		400	39,27
	400	19,01		404	—
	404	—		***	43,94
	***	19,01	0406 30 10 250	028	—
0406 10 20 830	028	—		032	—
	032	—		036	—
	036	—		038	—
	038	—		400	39,27
	400	32,46		404	—
	404	—		***	43,94
	***	32,46	0406 30 10 300	028	—
0406 10 20 850	028	—		032	—
	032	—		036	—
	036	—		038	—
	038	—		400	57,66
	400	39,37		404	—
	404	—		***	64,46
	***	39,37	0406 30 10 350	028	—
0406 10 20 870		—		032	—
0406 10 20 900		—		036	—
0406 20 90 100		—		038	—
0406 20 90 913	028	—		400	39,27
	032	—		404	—
	400	76,66		***	43,94
	404	—	0406 30 10 400	028	—
	***	76,66		032	—
0406 20 90 915	028	—		036	—
	032	—		038	—
	400	102,21		400	57,66
	404	—		404	—
	***	102,21		***	64,46
0406 20 90 917	028	—	0406 30 10 450	028	—
	032	—		032	—
	400	108,59		036	—
	404	—		038	—
	***	108,59		400	83,96
0406 20 90 919	028	—		404	—
	032	—		***	93,81
	400	121,38	0406 30 10 500	028	—
	404	—	0406 30 10 550	028	—
	***	121,38		032	—
0406 20 90 990		—		036	—
0406 30 10 100		—		038	—
0406 30 10 150	028	—		400	39,27
	032	—		404	18,05
	036	—		***	43,94
	038	—	0406 30 10 600	028	—
	400	18,08		032	—
	404	—		036	—
	***	20,61		038	—
				400	57,66
				404	25,27
				***	64,46

Produktcode	Bestemming (*)	Bedrag van de restitutie (**)	Produktcode	Bestemming (*)	Bedrag van de restitutie (**)	
0406 30 10 650	028	—	0406 30 31 730	028	—	
	032	—		032	—	
	036	—		036	—	
	038	—		038	—	
	400	83,96		400	57,66	
	404	—		404	—	
	...	93,81		...	64,46	
0406 30 10 700	028	—	0406 30 31 910	028	—	
	032	—		032	—	
	036	—		036	—	
	038	—		038	—	
	400	83,96		400	39,27	
	404	—		404	—	
	...	93,81		...	43,94	
0406 30 10 750	028	—	0406 30 31 930	028	—	
	032	—		032	—	
	036	—		036	—	
	038	—		038	—	
	400	102,47		400	57,66	
	404	—		404	—	
	...	114,50		...	64,46	
0406 30 10 800	028	—	0406 30 31 950	028	—	
	032	—		032	—	
	036	—		036	—	
	038	—		038	—	
	400	102,47		400	83,96	
	404	—		404	—	
	...	114,50		...	93,81	
0406 30 31 100	028	—	0406 30 39 100	028	—	
	032	—		0406 30 39 300	028	—
	036	—			032	—
	038	—			036	—
	400	102,47			038	—
	404	—			400	39,27
	...	114,50			404	18,05
0406 30 31 300	028	—	...		43,94	
	032	—	0406 30 39 500	028	—	
	036	—		032	—	
	038	—		036	—	
	400	18,08		038	—	
	404	—		400	57,66	
	...	20,61		404	25,27	
0406 30 31 500	028	—		...	64,46	
	032	—	0406 30 39 700	028	—	
	036	—		032	—	
	038	—		036	—	
	400	39,27		038	—	
	404	—		400	83,96	
	...	43,94		404	—	
0406 30 31 710	028	—		...	93,81	
	032	—	0406 30 39 930	028	—	
	036	—		032	—	
	038	—		036	—	
	400	39,27		038	—	
	404	—		400	83,96	
	...	43,94		404	—	
				...	93,81	

Produktcode	Bestemming (*)	Bedrag van de restitutie (**)	Produktcode	Bestemming (*)	Bedrag van de restitutie (**)	
0406 30 39 950	028	—	0406 90 21 900	028	—	
	032	—		032	—	
	036	—		036	—	
	038	—		038	—	
	400	102,47		400	117,33	
	404	—		404	—	
	...	114,50		...	136,90	
0406 30 90 000	028	—	0406 90 23 900	028	—	
	032	—		032	—	
	036	—		036	—	
	038	—		038	—	
	400	102,47		400	58,66	
	404	—		404	—	
	...	114,50		...	122,15	
0406 40 50 000	028	—	0406 90 25 900	028	—	
	032	—		032	—	
	038	—		036	—	
	400	108,30		038	—	
	404	—		400	58,66	
	...	114,17		404	—	
				...	122,15	
0406 40 90 000	028	—	0406 90 27 900	028	—	
	032	—		032	—	
	038	—		036	—	
	400	108,30		038	—	
	404	—		400	50,66	
	...	114,17		404	—	
				...	103,52	
0406 90 13 000	028	—	0406 90 31 119	028	—	
	032	—		032	—	
	036	—		036	—	
	038	—		038	13,54	
	400	117,33		400	56,39	
	404	—		404	14,44	
	...	143,80		...	81,19	
0406 90 15 100	028	—	0406 90 31 151	028	—	
	032	—		032	—	
	036	—		036	—	
	038	—		038	—	
	400	117,33		400	52,71	
	404	—		404	13,50	
	...	143,80		...	75,66	
0406 90 15 900						
0406 90 17 100	028	—	0406 90 31 159	028	—	
	032	—		0406 90 33 119	032	—
	036	—			036	—
	038	—			038	13,54
	400	117,33			400	56,39
	404	—			404	14,44
	...	143,80			...	81,19
0406 90 17 900						

Produktcode	Bestemming (*)	Bedrag van de restitutie (**)	Produktcode	Bestemming (*)	Bedrag van de restitutie (**)
0406 90 33 151	028	—	0406 90 69 910	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	63,18
	038	—		400	135,38
	400	52,71		404	72,20
	404	13,50		...	148,91
	...	75,66		0406 90 73 900	028
0406 90 33 919	028	—	032		—
	032	—	036		38,50
	036	—	400		136,28
	038	13,54	404		108,30
	400	56,39	...		136,28
	404	14,44	0406 90 75 900		028
	...	81,19		032	—
0406 90 33 951	028	—		036	—
	032	—		400	58,66
	036	—		404	—
	038	—		...	113,68
	400	52,71		0406 90 76 100	028
	404	13,50	032		21,66
	...	75,66	036		—
0406 90 35 190	028	—	038		—
	032	—	400		53,04
	036	38,50	404		—
	400	143,08	...		99,99
	404	81,23	0406 90 76 300	028	—
	...	143,08		032	—
	0406 90 35 990	028		—	036
032		—		038	—
036		—		400	58,66
038		—		404	—
400		117,33		...	122,15
404		—	0406 90 76 500	028	—
...		117,33		032	—
0406 90 61 000	028	—		036	—
	032	—		038	—
	036	81,23		400	67,69
	400	166,96		404	—
	404	126,35		...	122,15
	...	166,96	0406 90 78 100	028	21,66
	0406 90 63 100	028		—	032
032		—		036	—
036		94,79		038	—
400		191,43		400	53,04
404		144,40		404	—
...		191,43		...	99,99
0406 90 63 900		028	—	0406 90 78 300	028
	032	—	032		—
	036	63,18	036		—
	400	135,38	038		—
	404	72,20	400		58,66
	...	148,91	404		—
	...	—	...		122,15

Produktcode	Bestemming (*)	Bedrag van de restitutie (**)	Produktcode	Bestemming (*)	Bedrag van de restitutie (**)
0406 90 78 500	028	—	0406 90 86 300	028	18,05
	032	—		032	18,05
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	67,69		400	86,80
	404	—		404	—
	...	122,15		...	88,56
0406 90 79 900	028	—	0406 90 86 400	028	21,66
	032	—		032	21,66
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	50,66		400	98,65
	404	—		404	—
	...	103,52		...	99,99
0406 90 81 900	028	—	0406 90 86 900	028	—
	032	—		032	—
	036	—		036	—
	038	—		038	—
	400	117,33		400	117,33
	404	—		404	—
	...	117,33		...	117,33
0406 90 85 910	028	—	0406 90 87 100	—	—
	032	—	0406 90 87 200	028	12,19
	036	38,51	032	12,19	
	400	143,08	036	—	
	404	81,23	038	—	
	...	143,08	400	80,77	
0406 90 85 991	028	—	404	—	
	032	—	...	80,77	
	036	—	0406 90 87 300	028	18,05
	038	—		032	18,05
	400	117,33		036	—
	404	—		038	—
	...	117,33		400	86,80
0406 90 85 995	028	24,82		404	—
	032	24,82		...	88,56
	036	—	0406 90 87 400	028	21,66
	038	—		032	21,66
	400	58,66		036	—
	404	—		038	—
	...	122,15		400	98,65
0406 90 85 999	—	404		—	
0406 90 86 100	—	...		99,99	
0406 90 86 200	028	12,19	0406 90 87 951	028	—
	032	12,19		032	—
	036	—		036	38,50
	038	—		400	136,28
	400	80,77		404	81,23
	404	—		...	136,28
	...	80,77			

Produktcode	Bestemming (*)	Bedrag van de restitutie (**)	Produktcode	Bestemming (*)	Bedrag van de restitutie (**)
0406 90 87 971	028	24,82	2309 10 19 010		—
	032	24,82	2309 10 19 100		—
	036	—	2309 10 19 200		0,23
	038	—	2309 10 19 300		0,31
	400	66,79	2309 10 19 400		0,39
	404	—	2309 10 19 500		0,47
	...	122,15	2309 10 19 600		0,55
0406 90 87 972	028	—	2309 10 19 700		0,58
	032	—	2309 10 19 800		0,62
	400	35,23	2309 10 70 010		—
	404	—	2309 10 70 100		18,00
0406 90 87 979	...	43,29	2309 10 70 200		24,00
	028	24,82	2309 10 70 300		30,00
	032	24,82	2309 10 70 500		36,00
	036	—	2309 10 70 600		42,00
	038	—	2309 10 70 700		48,00
	400	66,79	2309 10 70 800		52,80
	404	—	2309 90 35 010		—
0406 90 88 100	...	122,15	2309 90 35 100		—
		—	2309 90 35 200		0,23
0406 90 88 200	028	12,19	2309 90 35 300		0,31
	032	12,19	2309 90 35 400		0,39
	036	—	2309 90 35 500		0,47
	038	—	2309 90 35 700		0,55
	400	80,77	2309 90 39 010		—
	404	—	2309 90 39 100		—
	...	80,77	2309 90 39 200		0,23
	028	18,05	2309 90 39 300		0,31
0406 90 88 300	032	18,05	2309 90 39 400		0,39
	036	—	2309 90 39 500		0,47
	038	—	2309 90 39 600		0,55
	400	86,80	2309 90 39 700		0,58
	404	—	2309 90 39 800		0,62
	...	88,56	2309 90 70 010		—
		—	2309 90 70 100		18,00
2309 10 15 010	—	2309 90 70 200		24,00	
2309 10 15 100	—	2309 90 70 300		30,00	
2309 10 15 200	0,23	2309 90 70 500		36,00	
2309 10 15 300	0,31	2309 90 70 600		42,00	
2309 10 15 400	0,39	2309 90 70 700		48,00	
2309 10 15 500	0,47	2309 90 70 800		52,80	
2309 10 15 700	0,55				

(*) De bestemmingscodes zijn die welke zijn vermeld in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 208/93 van de Commissie.

Het restitutiebedrag voor andere landen van bestemming dan die welke voor iedere „produktcode” zijn aangegeven, is aangeduid met (**).

Ingeval de bestemming niet is aangegeven, geldt het restitutiebedrag dat van toepassing is voor alle andere landen van bestemming dan die welke in artikel 1, lid 2, zijn vermeld.

(**) De restituties voor uitvoer naar de Federatieve Republiek Joegoslavië (Servië en Montenegro) mogen slechts worden toegekend met inachtneming van het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 990/93.

NB: Produktcodes en voetnoten: zie de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB nr. L 366 van 24. 12. 1987, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3567/93 (PB nr. L 327 van 28. 12. 1993, blz. 1).

VERORDENING (EG) Nr. 3634/93 VAN DE COMMISSIE

van 29 december 1993

tot vaststelling van de landbouwomrekeningskoersen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van
28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de
omrekeningskoersen die in het kader van het gemeen-
schappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast⁽¹⁾,
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3528/93⁽²⁾, inzonder-
heid op artikel 3, lid 1,

Overwegende dat de landbouwomrekeningskoersen zijn
vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 2811/93 van de
Commissie⁽³⁾;

Overwegende dat in artikel 4 van Verordening (EEG)
nr. 3813/92 is bepaald dat de landbouwomrekeningskoersen
van een zwevende valuta wordt gewijzigd als de monetaire
afwijking ten opzichte van de representatieve marktcoersen
bepaalde niveaus overschrijdt; dat, in afwijking van
bedoeld artikel 4, tot en met 31 december 1994 het
bepaalde in artikel 4 *bis* van die verordening geldt;

Overwegende dat de representatieve marktcoersen worden
berekend op basis van referentieperioden die worden
bepaald overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1068/93
van de Commissie van 30 april 1993 houdende nadere
voorschriften voor de vaststelling en de toepassing van de
omrekeningskoersen in de landbouwsector⁽⁴⁾;

Overwegende dat, gezien het besluit van de ministers van
Financiën van 2 augustus 1993, de valuta's van alle Lid-
Staten moeten worden beschouwd als zwevende valuta's in
de zin van artikel 1, onder b), van Verordening (EEG)
nr. 3813/92;

Overwegende echter dat in artikel 2 van Verordening
(EEG) nr. 1068/93 is bepaald dat, wanneer de absolute
waarde van het verschil tussen monetaire afwijkingen van
twee Lid-Staten, berekend aan de hand van de gemiddelde
wisselkoers van de ecu van drie opeenvolgende werkda-
gen, groter is dan zes punten:

— de representatieve marktcoersen van de betrokken
valuta's aangepast worden op basis van deze drie werk-
dagen,

en

— de betrokken basisreferentieperiode begint op de dag
volgende op deze drie werkdagen;

Overwegende dat op grond van de in de referentieperiode
van 27 tot en met 29 december 1993 geconstateerde
wisselkoersen een nieuwe landbouwomrekeningskoersen
voor de Italiaanse lire moet worden vastgesteld;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 15, lid 3, van
Verordening (EEG) nr. 1068/93 een vooraf vastgestelde
landbouwomrekeningskoersen moet worden aangepast
wanneer deze meer dan vier punten afwijkt van de land-
bouwomrekeningskoersen geldig op het moment van het
ontstaansfeit voor het betrokken bedrag; dat de vooraf
vastgestelde landbouwomrekeningskoersen in dat geval
zodanig wordt aangepast dat het verschil met de geldende
koersen nog slechts vier punten bedraagt; dat moet worden
bepaald welke koersen dan in plaats van de vooraf vastge-
stelde landbouwomrekeningskoersen moet worden toege-
past,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De landbouwomrekeningskoersen worden vastgesteld in
bijlage I.

Artikel 2

In het in artikel 15, lid 3, van Verordening (EEG)
nr. 1068/93 bedoelde geval wordt in plaats van de vooraf
vastgestelde landbouwomrekeningskoersen voor de
betrokken valuta de koersen van de ecu toegepast die is
aangegeven in bijlage II,

— in tabel A, wanneer deze koers hoger is dan de vooraf
vastgestelde koers, of

— in tabel B, wanneer deze koers lager is dan de vooraf
vastgestelde koers.

Artikel 3

Verordening (EEG) nr. 2811/93 wordt ingetrokken.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op 30 december
1993.

⁽¹⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 320 van 22. 12. 1993, blz. 32.

⁽³⁾ PB nr. L 256 van 14. 10. 1993, blz. 16.

⁽⁴⁾ PB nr. L 108 van 1. 5. 1993, blz. 106.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 29 december 1993.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

Landbouwmrekeningskoersen

1 ecu =	49,3070	Belgische frank en Luxemburgse frank
	9,34812	Deense kroon
	2,35418	Duitse mark
	328,567	Griekse drachme
	190,382	Spaanse peseta
	7,98191	Franse frank
	0,976426	Iers pond
	2 264,19	Italiaanse lire
	2,65256	Nederlandse gulden
	236,933	Portugese escudo
	0,920969	Pond sterling

BIJLAGE II

Aangepaste vooraf vastgestelde landbouwmrekeningskoersen

Tabel A			Tabel B		
1 ecu =	47,4106	Belgische frank en Luxemburgse frank	1 ecu =	51,3615	Belgische frank en Luxemburgse frank
	8,98858	Deense kroon		9,73763	Deense kroon
	2,26363	Duitse mark		2,45227	Duitse mark
	315,930	Griekse drachme		342,257	Griekse drachme
	183,060	Spaanse peseta		198,315	Spaanse peseta
	7,67491	Franse frank		8,31449	Franse frank
	0,938871	Iers pond		1,01711	Iers pond
	2 177,11	Italiaanse lire		2 358,53	Italiaanse lire
	2,55054	Nederlandse gulden		2,76308	Nederlandse gulden
	227,820	Portugese escudo		246,805	Portugese escudo
	0,885547	Pond sterling		0,959343	Pond sterling

VERORDENING (EG) Nr. 3635/93 VAN DE COMMISSIE

van 29 december 1993

tot vaststelling van de invoerheffingen voor witte suiker en ruwe suiker

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van 30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1548/93⁽²⁾, en met name op artikel 16, lid 8,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van 28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3528/93⁽⁴⁾, en met name op artikel 5,

Overwegende dat de heffingen welke van toepassing zijn bij de invoer van witte suiker en van ruwe suiker, vastgesteld zijn bij Verordening (EEG) nr. 1695/93 van de Commissie⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3563/93⁽⁶⁾;

Overwegende dat de toepassing van de in Verordening (EEG) nr. 1695/93 neergelegde regelen en bepalingen op

de gegevens waarover de Commissie thans beschikt, leidt tot het wijzigen van de thans geldende heffingen overeenkomstig de bijlage van deze verordening;

Overwegende dat voor het normaal functioneren van het stelsel van heffingen, deze voor de zwevende valuta's moeten worden berekend aan de hand van de in de referentieperiode van 28 december 1993 geconstateerde representatieve marktcoers,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 16, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1785/81 bedoelde invoerheffingen worden voor ruwe suiker van de standaardkwaliteit en voor witte suiker vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 30 december 1993.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 29 december 1993.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. L 154 van 25. 6. 1993, blz. 10.

⁽³⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 320 van 22. 12. 1993, blz. 32.

⁽⁵⁾ PB nr. L 159 van 1. 7. 1993, blz. 40.

⁽⁶⁾ PB nr. L 324 van 24. 12. 1993, blz. 49.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 december 1993 tot vaststelling van de invoerheffingen voor witte suiker en ruwe suiker

(in ecu/100 kg)

GN-code	Bedrag der heffing ⁽¹⁾
1701 11 10	34,29 ⁽¹⁾
1701 11 90	34,29 ⁽¹⁾
1701 12 10	34,29 ⁽¹⁾
1701 12 90	34,29 ⁽¹⁾
1701 91 00	42,36
1701 99 10	42,36
1701 99 90	42,36 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Het bedrag van de toe te passen heffing wordt berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 2 of artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 837/68 van de Commissie (PB nr. L 151 van 30. 6. 1968, blz. 42), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1428/78 (PB nr. L 171 van 28. 6. 1978, blz. 34).

⁽²⁾ Overeenkomstig het bepaalde in artikel 16, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1785/81 geldt dit bedrag ook voor van witte of ruwe suiker vervaardigde suiker die toegevoegde stoffen, andere dan aromatiserende stoffen of kleurstoffen, bevat.

⁽³⁾ Krachtens artikel 101, lid 1, van Besluit 91/482/EEG van de Raad mogen producten van oorsprong uit de LGO met vrijdom van heffingen in de Gemeenschap worden ingevoerd.

RICHTLIJN 93/109/EG VAN DE RAAD

van 6 december 1993

tot vaststelling van de wijze van uitoefening van het actief en passief kiesrecht bij de verkiezingen voor het Europees Parlement ten behoeve van de burgers van de Unie die verblijven in een Lid-Staat waarvan zij geen onderdaan zijn

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 8 B, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement⁽¹⁾,

Overwegende dat het Verdrag betreffende de Europese Unie een nieuwe etappe markeert in het proces van totstandbrenging van een steeds hechter verbond tussen de volkeren van Europa; dat het met name tot taak heeft de betrekkingen tussen de volkeren van de Lid-Staten samenhangend en solidair te organiseren en dat het tot zijn fundamentele doelstellingen behoort de bescherming van de rechten en de belangen van de onderdanen van zijn Lid-Staten door de instelling van een burgerschap van de Unie te versterken;

Overwegende dat daartoe titel II van het Verdrag betreffende de Europese Unie houdende wijziging van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap met het oog op de oprichting van de Europese Gemeenschap, voor alle onderdanen van de Lid-Staten een burgerschap van de Unie instelt en hun op grond daarvan rechten toekent;

Overwegende dat het actief en passief kiesrecht in de Lid-Staat van verblijf bij de verkiezingen voor het Europees Parlement, als bedoeld in artikel 8 B, lid 2, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, een toepassing van het beginsel van non-discriminatie tussen onderdanen en niet-onderdanen en een logisch uitvloeisel van het in artikel 8 A van het EG-Verdrag neergelegde recht van vrij verkeer en van verblijf vormt;

Overwegende dat artikel 8 B, lid 2, van het EG-Verdrag uitsluitend betrekking heeft op de mogelijkheid tot de uitoefening van het actief en passief kiesrecht bij de verkiezingen voor het Europees Parlement, zonder af te doen aan de toepassing van artikel 138, lid 3, van het EG-Verdrag, volgens hetwelk in alle Lid-Staten een eenvormige procedure voor deze verkiezingen moet worden vastgesteld; dat het er in wezen toe strekt de nationaliteitsvoorwaarde waaraan de uitoefening van deze rechten momenteel in de meeste Lid-Staten onderworpen is, op te heffen;

Overwegende dat de toepassing van artikel 8 B, lid 2, van het EG-Verdrag geen harmonisatie van de kiesstelsels van de Lid-Staten onderstelt en dat bovendien uit hoofde van het in artikel 3 B, derde alinea, van het EG-Verdrag neergelegde proportionaliteitsbeginsel de communautaire regelgeving ter zake niet verder mag gaan dan noodzakelijk is om het doel van artikel 8 B, lid 2, van het EG-Verdrag te bereiken;

Overwegende dat met artikel 8 B, lid 2, van het EG-Verdrag wordt beoogd dat alle burgers van de Unie, ongeacht of zij al dan niet onderdaan van de Lid-Staat van verblijf zijn, aldaar onder gelijke voorwaarden hun actief en passief kiesrecht bij de verkiezingen voor het Europees Parlement kunnen uitoefenen; dat bijgevolg de voorwaarden, met name die betreffende de duur en het bewijs van het verblijf, welke voor niet-onderdanen gelden, dezelfde moeten zijn als die waaraan in voorkomend geval de onderdanen van de betrokken Lid-Staat zijn onderworpen;

Overwegende dat artikel 8 B, lid 2, van het EG-Verdrag voorziet in het actief en passief kiesrecht bij de verkiezingen voor het Europees Parlement in de Lid-Staat van verblijf, zonder dat dit echter in de plaats wordt gesteld van het actief en passief kiesrecht in de Lid-Staat waarvan de Europese burger onderdaan is; dat de vrijheid van de burgers van de Unie moet worden gerespecteerd om zelf te beslissen in welke Lid-Staat zij aan de Europese verkiezingen wensen deel te nemen, met dien verstande evenwel dat misbruik van deze vrijheid door het meer dan eenmaal uitbrengen van een stem of het zich meer dan eenmaal kandidaat stellen, moet worden voorkomen;

Overwegende dat volgens artikel 8 B, lid 2, van het EG-Verdrag slechts van de algemene regels van deze richtlijn mag worden afgeweken indien zulks door bijzondere problemen in een Lid-Staat wordt gerechtvaardigd en dat elke afwijkende bepaling uit de aard van de zaak vatbaar moet zijn voor herziening;

Overwegende dat dergelijke bijzondere problemen zich met name kunnen voordoen wanneer in een Lid-Staat het aantal burgers van de Unie die aldaar verblijven zonder de nationaliteit van deze Lid-Staat te bezitten, en die de kiesgerechtigde leeftijd hebben bereikt, zeer ver boven het gemiddelde ligt; dat wanneer het aantal van deze burgers 20 % van het totale electoraat bedraagt, afwijkende bepalingen op basis van het criterium van de verblijfsduur gerechtvaardigd zijn;

(1) PB nr. C 329 van 6. 12. 1993.

Overwegende dat het burgerschap van de Unie gericht is op een betere integratie van de burgers van de Unie in hun gastland en dat het in deze context in overeenstemming is met de bedoelingen van de auteurs van het Verdrag om elke polarisatie tussen kandidatenlijsten van onderdanen en niet-onderdanen te voorkomen;

Overwegende dat het polarisatiegevaar in het bijzonder één Lid-Staat betreft waar het aantal burgers van de Unie die geen onderdaan zijn van de betrokken Lid-Staat en de kiesgerechtigde leeftijd hebben bereikt, meer bedraagt dan 20 % van het totale aantal kiesgerechtigde burgers van de Unie die aldaar verblijven, en dat het derhalve van belang is dat deze Lid-Staat in het kader van artikel 8 B van het EG-Verdrag kan voorzien in bijzondere bepalingen ten aanzien van de samenstelling van de kandidatenlijsten;

Overwegende dat er rekening mee dient te worden gehouden dat in bepaalde Lid-Staten de onderdanen van andere Lid-Staten die aldaar verblijven stemrecht hebben voor het nationale Parlement en dat sommige bepalingen van deze richtlijn derhalve niet toegepast hoeven te worden,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

1. In deze richtlijn worden de nadere regels vastgesteld volgens welke de burgers van de Unie die in een Lid-Staat verblijven waarvan zij geen onderdaan zijn, in die Lid-Staat hun actief en passief kiesrecht bij de verkiezingen voor het Europees Parlement kunnen uitoefenen.

2. De bepalingen van deze richtlijn laten de bepalingen van elke Lid-Staat betreffende het actief en passief kiesrecht van zijn onderdanen die buiten zijn kiesgebied verblijven, onverlet.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. „verkiezingen voor het Europees Parlement”, de verkiezing door middel van rechtstreekse en algemene verkiezingen van de vertegenwoordigers in het Europees Parlement overeenkomstig de Akte van 20 september 1976⁽¹⁾;
2. „kiesgebied”, het grondgebied van een Lid-Staat, waar overeenkomstig bovengenoemde Akte en, binnen het kader daarvan, overeenkomstig de kieswet van deze Lid-Staat, de vertegenwoordigers in het Europees Parlement door het volk van deze Lid-Staat worden verkozen;

3. „Lid-Staat van verblijf”, de Lid-Staat waar de burger van de Unie verblijft zonder dat hij de nationaliteit van deze Lid-Staat bezit;
4. „Lid-Staat van herkomst”, de Lid-Staat waarvan de burger van de Unie onderdaan is;
5. „communautaire kiezer”, elke burger van de Unie die overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn in de Lid-Staat van verblijf het actief kiesrecht bij de verkiezingen voor het Europees Parlement heeft;
6. „communautair verkiesbaar persoon”, elke burger van de Unie die overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn in de Lid-Staat van verblijf het passief kiesrecht bij de verkiezingen voor het Europees Parlement heeft;
7. „kieserslijst”, het officiële register van alle personen die in een bepaalde kieskring of een bepaald onder een lage overheid ressorterend gebied kiesgerechtigd zijn, dat overeenkomstig de kieswet van de Lid-Staat van verblijf door de bevoegde autoriteit wordt opgesteld en bijgewerkt, of het bevolkingsregister indien daarin de hoedanigheid van kiezer is vermeld;
8. „referentiedag”, de dag/de dagen waarop de burgers van de Unie volgens het recht van de Lid-Staat van verblijf moeten voldoen aan de voorwaarden om aldaar kiesgerechtigd of verkiesbaar te zijn;
9. „formele verklaring”, de verklaring van de betrokkene, op de onjuistheid waarvan in de desbetreffende nationale wet sancties zijn gesteld.

Artikel 3

Eenieder die op de referentiedag

- a) burger is van de Unie in de zin van artikel 8, lid 1, tweede alinea, van het Verdrag, en
- b) zonder de nationaliteit van de Lid-Staat van verblijf te bezitten voor het overige aan alle voorwaarden voldoet waaraan de wetgeving van deze Lid-Staat het actief en passief kiesrecht van zijn onderdanen onderwerpt,

heeft in de Lid-Staat van verblijf het actief en passief kiesrecht bij de verkiezingen voor het Europees Parlement, tenzij hij uit hoofde van de artikelen 6 of 7 deze rechten heeft verloren.

Indien de onderdanen van de Lid-Staat van verblijf, om verkozen te kunnen worden, hun nationaliteit sedert een bepaalde minimumperiode moeten bezitten, worden burgers van de Unie geacht aan die voorwaarde te voldoen wanneer zij de nationaliteit van een Lid-Staat sedert diezelfde periode bezitten.

Artikel 4

1. De communautaire kiezer oefent zijn actief kiesrecht hetzij in de Lid-Staat van verblijf, hetzij in de Lid-Staat van herkomst uit. Niemand mag meer dan eenmaal zijn stem uitbrengen bij eenzelfde verkiezing.
2. Niemand mag in meer dan een Lid-Staat kandidaat zijn bij eenzelfde verkiezing.

⁽¹⁾ PB nr. L 278 van 8. 10. 1976, blz. 5.

Artikel 5

Indien de onderdanen van de Lid-Staat van verblijf, om kiezer of verkiesbaar persoon te kunnen zijn, sedert een bepaalde minimumperiode in het kiesgebied van deze Lid-Staat moeten hebben verbleven, worden de communautaire kiezers en verkiesbare personen geacht aan deze voorwaarde te voldoen, indien hun verblijf in andere Lid-Staten van gelijke duur was. Deze bepaling laat de bijzondere voorwaarden in verband met de duur van het verblijf in een bepaalde kieskring of een bepaald onder een lokale overheid ressorterend gebied, onverlet.

Artikel 6

1. Een burger van de Unie die in een Lid-Staat verblijf houdt zonder dat hij de nationaliteit van deze Lid-Staat bezit, en die ingevolge een individuele strafrechtelijke of civielrechtelijke beslissing, hetzij overeenkomstig het recht van de Lid-Staat van verblijf, hetzij overeenkomstig het recht van zijn Lid-Staat van herkomst, het passief kiesrecht heeft verloren, is bij de verkiezingen voor het Europees Parlement uitgesloten van de uitoefening van dat recht in de Lid-Staat van verblijf.

2. De kandidaatstelling van een burger van de Unie bij verkiezingen voor het Europees Parlement in de Lid-Staat van verblijf wordt onontvankelijk verklaard indien de burger de in artikel 10, lid 2, bedoelde verklaring niet kan overleggen.

Artikel 7

1. De Lid-Staat van verblijf kan zich ervan vergewissen dat de burger van de Unie die blijk heeft gegeven van zijn wil zijn actief kiesrecht aldaar uit te oefenen, dat recht in de Lid-Staat van herkomst niet ingevolge een individuele strafrechtelijke of civielrechtelijke beslissing heeft verloren.

2. Voor de toepassing van lid 1 van dit artikel kan de Lid-Staat van verblijf de in artikel 9, lid 2, bedoelde verklaring aan de Lid-Staat van herkomst toezenden. De relevante en normaal beschikbare gegevens uit de Lid-Staat van herkomst worden daartoe op passende wijze en binnen een passende termijn toegezonden; die gegevens mogen alleen de informatie bevatten die absoluut noodzakelijk is voor de toepassing van dit artikel en mogen alleen voor dat doel worden gebruikt. Indien de verstrekte gegevens de inhoud van de verklaring ontkrachten, neemt de Lid-Staat van verblijf de nodige maatregelen om te voorkomen dat de betrokkene zijn stem uitbrengt.

3. De Lid-Staat van oorsprong kan bovendien op passende wijze en binnen een passende termijn aan de Lid-Staat van verblijf alle informatie verstrekken die nodig is voor de toepassing van dit artikel.

Artikel 8

1. Een communautair kiezer oefent het actief kiesrecht in de Lid-Staat van verblijf uit indien hij blijk heeft gegeven van de wil daartoe.

2. Indien in de Lid-Staat van verblijf stemplicht bestaat, geldt deze voor de communautaire kiezers die blijk hebben gegeven van de wil tot uitoefening van het actief kiesrecht.

HOOFDSTUK II

DE UITOEFENING VAN HET ACTIEF EN PASSIEF KIESRECHT

Artikel 9

1. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om communautaire kiezers die blijk hebben gegeven van de wil daartoe, de mogelijkheid te bieden tijdig voor de verkiezingen op een kiezerslijst te worden ingeschreven.

2. Om op een kiezerslijst te worden ingeschreven moet een communautair kiezer dezelfde bewijzen overleggen als een nationale kiezer. Hij moet bovendien een formele verklaring overleggen waarin hij:

- a) zijn nationaliteit en zijn adres in het kiesgebied van de Lid-Staat van verblijf vermeldt,
- b) in voorkomend geval aangeeft, op de kiezerslijst van welk onder een lokale overheid ressorterend gebied of van welke kieskring in de Lid-Staat van herkomst hij de laatste maal was ingeschreven, en
- c) verklaart zijn kiesrecht alleen in de Lid-Staat van verblijf te zullen uitoefenen.

3. De Lid-Staat van verblijf kan bovendien eisen dat de communautaire kiezer

- a) in diens in lid 2 bedoelde verklaring aangeeft dat hij in de Lid-Staat van herkomst zijn actief kiesrecht niet verloren heeft,
- b) een nog geldig identiteitsbewijs voorlegt,
- c) aangeeft sedert wanneer hij in die Staat of in een andere Lid-Staat verblijft.

4. De communautaire kiezers die op de kiezerslijst zijn ingeschreven, blijven onder dezelfde voorwaarden als de nationale kiezers daarop ingeschreven totdat zij verzoeken daarvan te worden geschrapt, of totdat zij ambtshalve daarvan worden geschrapt omdat zij niet langer aan de voorwaarden voor uitoefening van het actief kiesrecht voldoen.

Artikel 10

1. Een communautair verkiesbaar persoon moet bij het indienen van zijn kandidaatstelling dezelfde bewijzen overleggen als een nationaal kandidaat. Hij moet bovendien een formele verklaring overleggen waarin hij:

- a) zijn nationaliteit en zijn adres in het kiesgebied van de Lid-Staat van verblijf vermeldt,

- b) te kennen geeft dat hij niet tegelijkertijd in een andere Lid-Staat kandidaat bij de verkiezingen voor het Europees Parlement is,
- c) in voorkomend geval aangeeft, op de kiezerslijst van welk onder een lokale overheid ressorterend gebied of van welke kieskring in de Lid-Staat van herkomst hij de laatste maal was ingeschreven.

2. Een communautair verkiesbaar persoon moet bij zijn kandidaatstelling tevens een verklaring overleggen van de bevoegde administratieve autoriteiten van de Lid-Staat van herkomst waaruit blijkt dat hij zijn passief kiesrecht in die Lid-Staat niet verloren heeft of dat deze autoriteiten daarvan niets bekend is.

3. De Lid-Staat van verblijf kan bovendien eisen dat een communautair verkiesbaar persoon een door de Lid-Staat van herkomst afgegeven en nog geldig identiteitsbewijs voorlegt; hij kan eveneens verlangen dat de verkiesbare persoon aangeeft sedert wanneer hij onderdaan van een Lid-Staat is.

Artikel 11

1. De Lid-Staat van verblijf deelt de betrokkene mee welk gevolg aan zijn verzoek om inschrijving op de kiezerslijst is gegeven of welk besluit inzake de ontvankelijkheid van zijn kandidaatstelling is genomen.

2. Wordt de betrokkene inschrijving op de kiezerslijst ontzegd of wordt zijn kandidaatstelling verworpen, dan kan hij de beroepsprocedures instellen die volgens de wetgeving van de Lid-Staat van verblijf in hetzelfde geval voor de nationale kiezers en verkiesbare personen openstaan.

Artikel 12

De Lid-Staat van verblijf stelt de communautaire kiezers en verkiesbare personen tijdig en op passende wijze in kennis van de voorwaarden en nadere bepalingen die gelden voor de uitoefening van het actief en passief kiesrecht in die Staat.

Artikel 13

De Lid-Staten wisselen de voor de toepassing van artikel 4 vereiste gegevens uit. Hiertoe zendt de Lid-Staat van verblijf, op basis van de in de artikelen 9 en 10 bedoelde formele verklaring, binnen een redelijke termijn vóór de verkiezingen, de Lid-Staat van herkomst de gegevens toe betreffende de onderdanen van deze laatste Lid-Staat die zijn ingeschreven op de kiezerslijst of die zich kandidaat hebben gesteld. Overeenkomstig zijn nationale wetgeving neemt de Lid-Staat van herkomst de nodige maatregelen om te voorkomen dat zijn onderdanen in meer dan een Lid-Staat hun actief en passief kiesrecht uitoefenen.

HOOFDSTUK III

AFWIJKINGEN EN OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 14

1. Indien in een Lid-Staat op 1 januari 1993 het aantal burgers van de Unie die aldaar verblijf houden zonder de nationaliteit van deze Lid-Staat te bezitten en die de kiesgerechtigde leeftijd hebben bereikt, meer bedraagt dan 20 % van het totale aantal burgers van de Unie die de kiesgerechtigde leeftijd hebben bereikt en die daar verblijf houden, kan deze Lid-Staat in afwijking van de artikelen 3, 9 en 10

- a) het actief kiesrecht uitsluitend toekennen aan de communautaire kiezers die ten minste sedert een bepaalde tijd, welke op niet meer dan vijf jaar mag worden vastgesteld, in deze Lid-Staat verblijf houden,
- b) het passief kiesrecht uitsluitend toekennen aan de communautaire verkiesbare personen die ten minste sedert een bepaalde tijd, die op niet meer dan tien jaar mag worden vastgesteld, in deze Lid-Staat verblijf houden.

Deze bepalingen laten de maatregelen onverlet die die Lid-Staat ten aanzien van de samenstelling van de kandidatenlijsten kan treffen, met name om de integratie van de burgers van de Unie die geen onderdaan van die Lid-Staat zijn, te vergemakkelijken.

De in de eerste alinea bedoelde voorwaarden inzake verblijfsduur zijn evenwel niet van toepassing op de communautaire kiezers en verkiesbare personen die ingevolge hun verblijf buiten hun Lid-Staat van herkomst, of ingevolge de duur van dit verblijf, aldaar niet het actief of passief kiesrecht hebben.

2. Indien op 1 februari 1994 bij de wetgeving van een Lid-Staat is voorgeschreven dat aldaar verblijvende onderdanen van een andere Lid-Staat stemrecht hebben bij de verkiezingen voor het Parlement van die Lid-Staat en daartoe op de kiezerslijsten van die Lid-Staat kunnen worden ingeschreven onder precies dezelfde voorwaarden als de nationale kiezers, hoeft eerstgenoemde Lid-Staat in afwijking van deze richtlijn, de artikelen 6 tot en met 13 niet op die onderdanen toe te passen.

3. Uiterlijk op 31 december 1997 en vervolgens telkens achttien maanden vóór de verkiezingen voor het Europees Parlement dient de Commissie bij de Raad en het Europees Parlement een verslag in waarin zij nagaat of de redenen die de toekenning aan de betrokken Lid-Staten van een afwijking overeenkomstig artikel 8 B, lid 2, van het EG-Verdrag rechtvaardigen, nog aanwezig zijn, en stelt zij in voorkomend geval passende wijzigingen voor.

De Lid-Staten die overeenkomstig lid 1 afwijkende bepalingen vaststellen, verstrekken de Commissie alle nodige gegevens ter rechtvaardiging hiervan.

Artikel 15

Ten aanzien van de vierde rechtstreekse verkiezingen voor het Europees Parlement gelden de volgende specifieke bepalingen :

- a) de burgers van de Unie die op 15 februari 1994 reeds stemrecht hebben in de Lid-Staat van verblijf en die op een kiezerslijst in de Lid-Staat van verblijf staan, zijn niet onderworpen aan de in artikel 9 bedoelde formaliteiten ;
- b) de Lid-Staten waar de kiezerslijsten zijn afgesloten vóór 15 februari 1994, treffen de nodige voorzieningen om de communautaire kiezers die aldaar hun actief kiesrecht wensen uit te oefenen, in de gelegenheid te stellen zich binnen een redelijke termijn vóór de stembag op deze lijsten te laten inschrijven ;
- c) de Lid-Staten die, zonder een specifieke kiezerslijst op te stellen, de hoedanigheid van kiezer in het bevolkingsregister vermelden, en waar geen kiesplicht bestaat, kunnen deze regeling eveneens toepassen voor communautaire kiezers die in dat register voorkomen en die, na individueel over hun rechten te zijn ingelicht, niet blijk hebben gegeven van de wil hun kiesrecht in de Lid-Staat van herkomst uit te oefenen. Zij verstrekken de autoriteiten van de Lid-Staat van herkomst het document waarin die kiezers blijk hebben gegeven van hun wil om in de Lid-Staat van verblijf hun stem uit te brengen ;
- d) de Lid-Staten waar de interne procedure voor het aanwijzen van kandidaten van de politieke partijen of groeperingen wettelijk is geregeld, kunnen bepalen dat die procedures die vóór 1 februari 1994 overeenkomstig die wet zijn ingesteld alsmede de besluiten die in dat kader genomen zijn, geldig blijven.

HOOFDSTUK IV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 16

Vóór 31 december 1995 brengt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de

toepassing van de bepalingen van deze richtlijn bij de verkiezingen voor het Europees Parlement van juni 1994. Aan de hand van dat verslag kan de Raad, op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het Europees Parlement, met eenparigheid van stemmen bepalingen houdende wijziging van deze richtlijn vaststellen.

Artikel 17

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 februari 1994 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 18

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 19

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 6 december 1993.

Voor de Raad

De Voorzitter

W. CLAES

RICHTLIJN 93/116/EG VAN DE COMMISSIE

van 17 december 1993

tot aanpassing aan de technische vooruitgang van Richtlijn 80/1268/EEG van de Raad inzake het brandstofverbruik van motorvoertuigen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 70/156/EEG van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/81/EEG van de Commissie⁽²⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 2,Gelet op Richtlijn 80/1268/EEG van de Raad van 16 december 1980 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake het brandstofverbruik van motorvoertuigen⁽³⁾, gewijzigd bij Richtlijn 89/491/EEG⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 3,

Overwegende dat Richtlijn 80/1268/EEG een van de bijzondere richtlijnen van de EEG-goedkeuringsprocedure is welke krachtens Richtlijn 70/156/EEG is vastgesteld; dat derhalve de bepalingen van Richtlijn 70/156/EEG betreffende systemen, onderdelen en technische eenheden van voertuigen op de onderhavige richtlijn van toepassing zijn;

Overwegende dat in artikel 3, lid 4, en in artikel 4, lid 3, van Richtlijn 70/156/EEG is voorgeschreven dat aan elke bijzondere richtlijn een inlichtingenformulier met daarin de relevante punten van bijlage I van die richtlijn en, met het oog op de computerisering van de typegoedkeuring, een goedkeuringsformulier overeenkomstig bijlage VI worden toegevoegd;

Overwegende dat dient te worden verwezen naar Richtlijn 70/220/EEG van de Raad⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/59/EEG⁽⁶⁾, met betrekking tot de maatregelen die tegen de luchtverontreiniging door emissies van motorvoertuigen moeten worden genomen, omdat die richtlijn technische en bestuursrechtelijke bepalingen bevat die ook op deze richtlijn van toepassing zijn;

Overwegende dat in verband met de groeiende bezorgdheid over de gevolgen voor het milieu van de emissies van kooldioxide in het op 16 december 1992 door de Raad goedgekeurde vijfde actieprogramma van de Europese Gemeenschappen voor het milieu een streefwaarde voor de stabilisering van deze emissies is vastgesteld; dat het

noodzakelijk is de kooldioxide-emissies van lichte motorvoertuigen in het kader van de EG-typegoedkeuring vast te stellen; dat het dienstig is de meting van kooldioxide op de bij Richtlijn 70/220/EEG vastgestelde testprocedure voor de meting van de luchtverontreinigende stoffen van motorvoertuigen te baseren en dan op basis van de resultaten van deze metingen het brandstofverbruik te berekenen;

Overwegende dat de bepalingen van deze richtlijn in overeenstemming zijn met het advies van het bij Richtlijn 70/156/EEG ingestelde Comité voor aanpassing aan de vooruitgang van de techniek,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 80/1268/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. De titel wordt als volgt gelezen:

„Richtlijn 80/1268/EEG van de Raad van 16 december 1980 betreffende de emissie van kooldioxide en het brandstofverbruik van motorvoertuigen”.

2. Artikel 2 wordt als volgt gelezen:

„Artikel 2

De Lid-Staten mogen de EG-goedkeuring of de nationale goedkeuring van een voertuig niet weigeren noch de verkoop, de registratie, het in het verkeer brengen of het gebruik van een voertuig weigeren of verbieden om redenen die verband houden met de emissies van kooldioxide en met het brandstofverbruik, indien de emissie- en verbruikswaarden zijn vastgesteld overeenkomstig de bijlagen I en II en zijn vermeld in een document dat bij de aankoop aan de automobilist wordt verstrekt volgens de eventuele nadere regels die door elke Staat worden vastgesteld.”.

3. De bijlagen worden vervangen door de bijlagen bij de onderhavige richtlijn.

Artikel 2

1. Met ingang van 1 april 1994 mogen de Lid-Staten om redenen die verband houden met de emissie van kooldioxide en het brandstofverbruik:

— voor een type motorvoertuig noch de EG-typegoedkeuring noch de nationale typegoedkeuring weigeren,

— noch de registratie, de verkoop of het in het verkeer brengen van voertuigen verbieden,

⁽¹⁾ PB nr. L 42 van 23. 2. 1970, blz. 1.⁽²⁾ PB nr. L 264 van 23. 10. 1993, blz. 49.⁽³⁾ PB nr. L 375 van 31. 12. 1980, blz. 36.⁽⁴⁾ PB nr. L 238 van 15. 8. 1989, blz. 43.⁽⁵⁾ PB nr. L 76 van 6. 4. 1970, blz. 1.⁽⁶⁾ PB nr. L 186 van 28. 7. 1993, blz. 21.

indien de emissie- en verbruikswaarden zijn vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van Richtlijn 80/1268/EEG, zoals gewijzigd bij de onderhavige richtlijn.

2. Met ingang van 1 januari 1996 mogen de Lid-Staten :

- niet langer de EG-typegoedkeuring verlenen en
- de nationale typegoedkeuring van een voertuigtype weigeren,

om redenen die verband houden met de emissie van kooldioxide en het brandstofverbruik indien de emissie- en verbruikswaarden niet zijn vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van Richtlijn 80/1268/EEG, zoals gewijzigd bij de onderhavige richtlijn.

3. Met ingang van 1 januari 1997 :

- beschouwen de Lid-Staten certificaten van overeenstemming waarvan nieuwe voertuigen overeenkomstig de bepalingen van Richtlijn 70/156/EEG vergezeld gaan, als niet langer geldig in de zin van artikel 7, lid 1, van die richtlijn, en
- mogen zij de registratie, de verkoop en het in het verkeer brengen van nieuwe voertuigen die niet van een certificaat van overeenstemming overeenkomstig Richtlijn 70/156/EEG vergezeld gaan, weigeren,

om redenen die verband houden met de emissie van kooldioxide en het brandstofverbruik indien de emissie- en verbruikswaarden niet zijn vastgesteld overeenkomstig

de bepalingen van Richtlijn 80/1268/EEG, zoals gewijzigd bij de onderhavige richtlijn.

Artikel 3

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 maart 1994 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst mee van de belangrijkste bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied aannemen.

Artikel 4

Deze richtlijn treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Gedaan te Brussel, 17 december 1993.

Voor de Commissie

Martin BANGEMANN

Lid van de Commissie

*BIJLAGE I***VASTSTELLING VAN CO₂-EMISSIES EN HET BRANDSTOFVERBRUIK****1. TOEPASSINGSGEBIED**

Deze richtlijn betreft de emissies van koolstofdioxide (CO₂) en het brandstofverbruik van alle motorvoertuigen van categorie M1.

2. AANVRAAG VAN EG-GOEDKEURING

2.1. De aanvraag van EG-goedkeuring overeenkomstig artikel 3, lid 4, van Richtlijn 70/156/EEG voor een voertuigtype met betrekking tot CO₂-emissies en het brandstofverbruik moet door de fabrikant worden ingediend.

2.2. Een model van het inlichtingenformulier is gegeven in bijlage II van Richtlijn 70/220/EEG. Het goedkeuringsnummer moet eveneens worden aangegeven wanneer dit reeds beschikbaar is. Indien van toepassing worden kopieën van andere goedkeuringen met de relevante data verstrekt om de goedkeuring te kunnen uitbreiden overeenkomstig punt 11. Op verzoek van de met de uitvoering van de proef belaste technische dienst of de fabrikant kunnen aanvullende technische gegevens in aanmerking worden genomen voor bepaalde voertuigen met een bijzonder efficiënt brandstofverbruik.

2.3. Voor de in punt 6 van deze bijlage beschreven test wordt een voertuig dat representatief is voor het te keuren voertuigtype ter beschikking gesteld wanneer de voor de goedkeuringsproeven verantwoordelijke dienst zelf de proeven uitvoert. Gedurende de test gaat de technische dienst na of dit voertuig voldoet aan de in de gewijzigde Richtlijn 70/220/EEG voor dat type genoemde grenswaarden.

3. VERLENING VAN EG-GOEDKEURING

3.1. Als aan de desbetreffende voorschriften wordt voldaan, dient EG-goedkeuring overeenkomstig artikel 4, lid 3, van Richtlijn 70/156/EEG te worden verleend.

3.2. Een model van het EG-goedkeuringscertificaat staat afgebeeld in bijlage II.

3.3. Aan elk goedgekeurd voertuigtype wordt overeenkomstig bijlage VII van Richtlijn 70/156/EEG een goedkeuringsnummer toegekend. Dezelfde Lid-Staat mag niet hetzelfde nummer aan een ander voertuigtype toekennen.

4. ALGEMENE VOORSCHRIFTEN

4.1. De CO₂-emissies worden gemeten gedurende een serie proeven waarbij rijpatronen in en buiten de bebouwde kom worden gesimuleerd zoals beschreven in aanhangsel 1 van bijlage III van Richtlijn 91/441/EEG van de Raad⁽¹⁾.

4.2. De resultaten van de proef moeten worden uitgedrukt als koolstofdioxide-emissies in g/km, afgerond op het dichtstbijgelegen gehele getal.

4.3. Het brandstofverbruik wordt berekend volgens punt 7 met behulp van de koolstofbalansmethode waarbij gebruik gemaakt wordt van de gemeten CO₂-emissies en de andere koolstofhoudende emissies (CO en HC). De resultaten worden afgerond op de eerste decimaal.

4.4. Proefbrandstof

De juiste referentiebrandstoffen als gedefinieerd in bijlage VIII van Richtlijn 91/441/EEG moeten bij de proef worden gebruikt.

Voor de in punt 4.3 genoemde berekening worden de volgende brandstofkarakteristieken gebruikt :

- a) dichtheid, gemeten bij de proefbrandstof overeenkomstig ISO 3675 of een equivalente methode ;
- b) verhouding waterstof/koolstof ; er wordt gebruik gemaakt van vaste waarden : 1,85 voor benzine en 1,86 voor diesel.

⁽¹⁾ PB nr. L 242 van 30. 8. 1991, blz. 1.

5. PROEFOMSTANDIGHEDEN**5.1. Aan de proef onderworpen voertuig**

- 5.1.1. Het voertuig moet zich in goede mechanische staat bevinden. Het moet zijn ingereden en voor de proef ten minste 3 000 km en maximaal 15 000 km hebben afgelegd.
- 5.1.2. De afstellingen van motor en bedieningsorganen van het voertuig moeten overeenstemmen met de aanwijzingen van de fabrikant. Dit geldt met name voor de afstelling van het stationair draaien, van de koude-startvoorziening en van de reinigingssystemen van de uitlaatgassen.
- 5.1.3. De technische dienst kan controleren of de prestaties van het voertuig overeenstemmen met de specificaties van de fabrikant en of het voor normaal rijden bruikbaar is, in het bijzonder de koude en warme start.
- 5.1.4. Voor de proef moet het voertuig in een ruimte geplaatst worden waar de temperatuur vrijwel constant is tussen 293 en 303 K (20 en 30 °C). Deze aanpassingsperiode duurt ten minste zes uur tot het moment dat de temperatuur van de motorolie en de koelvloeistof op kamertemperatuur ± 2 K is. Op verzoek van de fabrikant mag de proef binnen ten hoogste 30 uur nadat het voertuig bij normale temperatuur is gebruikt worden uitgevoerd. Op verzoek van de fabrikant mogen voertuigen met een benzinemotor worden voorbereid op de in punt 5.1.11 van bijlage VI van Richtlijn 91/441/EEG beschreven wijze; voertuigen met motoren met compressieontsteking mogen worden voorbereid volgens de in punt 5.3 van bijlage III van dezelfde richtlijn beschreven procedure.
- 5.1.5. Alleen de apparatuur die nodig is voor het functioneren van het voertuig tijdens de proef mag werken. Indien er een handbediende voorziening aan de carburateurinlaat voor de verwarming van de lucht aanwezig is, moet deze in de zomerstand staan. In het algemeen moet de hulpapparatuur die nodig is voor het normaal rijden van het voertuig werken.
- 5.1.6. Indien de radiatorventilator met een thermoschakelaar wordt bediend moet deze op dezelfde wijze functioneren als bij normaal rijden. Het verwarmingssysteem van het passagierscompartiment moet zijn uitgeschakeld evenals het airconditioningsysteem, hoewel de compressor daarvan normaal moet werken.
- 5.1.7. Als er een drukvulinrichting aanwezig is moet deze normaal functioneren.

5.2. Smeermiddelen

Alle smeermiddelen moeten de door de fabrikant van het voertuig aanbevolen smeermiddelen zijn en moeten worden vermeld in het testrapport.

5.3. Banden

De banden moeten van een van de typen zijn die door de voertuigfabrikant als oorspronkelijke uitrusting zijn aangegeven, opgepompt tot de voor de proefbelasting en -snelheden aanbevolen druk (eventueel aangepast aan het gebruik op een proefbank onder proefomstandigheden). De gebruikte drukken moeten worden aangegeven in het testrapport.

6. METING VAN CO₂ EN KOOLSTOFHOUDENDE EMISSIES**6.1. Proefcyclus**

De proefcyclus wordt beschreven in aanhangsel 1 van bijlage III van Richtlijn 91/441/EEG met inbegrip van deel 1 (stadsyclus) en deel 2 (cyclus buiten bebouwde gebieden). Alle in dit aanhangsel genoemde rijvoorschriften moeten worden toegepast in verband met de CO₂-meting.

6.2. Definitie**6.2.1. Referentiemassa**

De massa van het voertuig in rijklare toestand verminderd met de standaardmassa van de bestuurder van 75 kg en verhoogd met een standaardmassa van 100 kg.

6.3. Afstelling van de rem

6.3.1. De belasting en de traagheid van de rem moeten worden afgesteld volgens bijlage III van Richtlijn 91/441/EEG met uitzondering van punt 5.1 en aanhangsel II, punt 3.3.1.

6.3.2. In verband met de vaststelling van de CO₂-emissies en het daarmee verband houdende brandstofverbruik moet het traagheidsgewicht dat voor de afstelling van de rem wordt gebruikt als volgt worden gekozen :

Referentiemassa van het voertuig MR (kg)	Door de rem opgenomen vermogen Vo (kW)	Gelijkwaardige massa van het traagheidssysteem I (kg)
RW ≤ 480	3,8	455
480 < RW ≤ 540	4,1	510
540 < RW ≤ 595	4,3	570
595 < RW ≤ 650	4,5	625
650 < RW ≤ 710	4,7	680
710 < RW ≤ 765	4,9	740
765 < RW ≤ 850	5,1	800
850 < RW ≤ 965	5,6	910
965 < RW ≤ 1 080	6,0	1 020
1 080 < RW ≤ 1 190	6,3	1 130
1 190 < RW ≤ 1 305	6,7	1 250
1 305 < RW ≤ 1 420	7,0	1 360
1 420 < RW ≤ 1 530	7,3	1 470
1 530 < RW ≤ 1 640	7,5	1 590
1 640 < RW ≤ 1 760	7,8	1 700
1 760 < RW ≤ 1 870	8,1	1 810
1 870 < RW ≤ 1 980	8,4	1 930
1 980 < RW ≤ 2 100	8,6	2 040
2 100 < RW ≤ 2 210	8,8	2 150
2 210 < RW ≤ 2 380	9,0	2 270
2 380 < RW ≤ 2 610	9,4	2 270
2 610 < RW	9,8	2 270

Als de overeenkomstige gelijkwaardige massa van het traagheidssysteem niet met de rem kan worden ingesteld moet de hoogste waarde die het dichtst ligt bij de referentiemassa van het voertuig worden gebruikt.

6.3.3. Wanneer de alternatieve methode voor de afstelling van de rem wordt toegepast moet deze worden afgesteld overeenkomstig de in de bovenstaande tabel aangegeven Vo-waarden.

6.4. Berekening van de emissies

6.4.1. Algemene voorschriften

6.4.1.1. Emissies van gasvormige verontreinigende stoffen worden berekend met behulp van de volgende vergelijking :

$$M_i = \frac{V_{\text{mix}} \cdot Q_i \cdot C_i \cdot 10^{-6}}{d} \quad (1)$$

waarin :

M_i = de massa van de geëmitteerde verontreinigende stof i in gram per kilometer,

V_{mix} = de inhoud van de verdunde uitlaatgassen uitgedrukt in liters per proef en gecorrigeerd naar normale omstandigheden (273,2 K en 101,33 kPa),

Q_i = de dichtheid van de verontreinigende stof i in gram per liter bij normale temperatuur en druk (273,2 K en 101,33 kPa),

C_i = de concentratie van de verontreinigende stof i in de verdunde uitlaatgassen uitgedrukt in ppm en gecorrigeerd voor de hoeveelheid van de in de verdunningslucht aanwezige verontreinigende stof i . Indien C_i in volumepercentage is uitgedrukt, wordt de factor 10^{-6} vervangen door 10^{-2} ,

d = de afgelegde weg tijdens de proefcyclus in km.

6.4.1.2. Volumebepaling

6.4.1.2.1. Berekening van het volume wanneer gebruik wordt gemaakt van een regelbare verdunningsinrichting waarbij de stroom constant wordt gehouden met behulp van een gekalibreerde opening of een venturi. De parameters die de volumetrische stroom bepalen, moeten voortdurend worden geregistreerd en het totale volume moet voor de duur van de proef worden berekend.

6.4.1.2.2. Berekening van het volume bij gebruik van een verdringerpomp. Het volume van de verdunde uitlaatgassen in systemen met een verdringerpomp wordt met behulp van de volgende formule berekend :

$$V = V_o \cdot N$$

waarin :

- V = het volume van de verdunde gassen uitgedrukt in liter per proef (voor correctie),
 V_o = volume van de gassen die door de verdringerpomp worden verplaatst onder de proefomstandigheden in liter per omwenteling,
 N = het aantal omwentelingen per proef.

6.4.1.2.3. Correctie van het volume van de verdunde uitlaatgassen naar normale omstandigheden. Het verdunde uitlaatgasvolume wordt gecorrigeerd met behulp van de volgende formule :

$$V_{\text{mix}} = V \cdot K_1 \cdot \frac{P_p}{T_p} \quad (2)$$

waarin :

$$K_1 = \frac{273,2}{101,33} = 2,6961 \text{ (K} \cdot \text{kPa}^{-1}) \quad (3)$$

en :

- P_p = de absolute druk bij de inlaat van de verdringerpomp in kPa,
 T_p = gemiddelde temperatuur van de verdunde uitlaatgassen die tijdens de test in de verdringerpomp worden gezogen (K).

6.4.1.3. Berekening van de gecorrigeerde concentratie van de verontreinigende stoffen in de bemonsteringszak

$$C_i = C_e - C_d \left(1 - \frac{1}{DF} \right) \quad (4)$$

waarin :

- C_i = de concentratie van de verontreinigende stof i in de verdunde uitlaatgassen uitgedrukt in ppm of volumepercentage en gecorrigeerd voor de in de verdunningslucht aanwezige hoeveelheid i,
 C_e = de gemeten concentratie van de verontreinigende stof i in de verdunde uitlaatgassen uitgedrukt in ppm of volumepercentage,
 C_d = de gemeten concentratie van de verontreinigende stof i in de verdunningslucht uitgedrukt in ppm of volumepercentage,
 DF = de verdunningsfactor.

De verdunningsfactor wordt als volgt berekend :

$$DF = \frac{13,4}{C_{\text{CO}_2} + (C_{\text{HC}} + C_{\text{CO}}) 10^{-4}} \quad (5)$$

waarin :

- C_{CO₂} = de CO₂-concentratie in de verdunde uitlaatgassen die zich in de bemonsteringszak bevinden uitgedrukt in volumepercentage,
 C_{HC} = de HC-concentratie in de verdunde uitlaatgassen die zich in de bemonsteringszak bevinden uitgedrukt in ppm koolstofequivalent,
 C_{CO} = de CO-concentratie in de verdunde uitlaatgassen die zich in de bemonsteringszak bevinden uitgedrukt in ppm.

6.4.1.4. Voorbeeld

6.4.1.4.1. Gegevens

6.4.1.4.1.1. Omgevingsomstandigheden :

omgevingstemperatuur : 23 °C = 296,2 K,
 luchtdruk : P_B = 101,33 kPa.

6.4.1.4.1.2. Gemeten volume, teruggebracht tot normale omstandigheden :

$$V = 51\,961 \text{ l}$$

6.4.1.4.1.3. Aflezingen van het analyseapparaat :

	Verdunde uitlaatgassen	Verdunningslucht
HC (1)	92 ppm	3,0 ppm
CO	470 ppm	0 ppm
CO ₂	1,6 vol. %	0,03 vol. %

(1) in ppm koolstofequivalent.

6.4.1.4.2. Berekening

6.4.1.4.2.1. Verdunningsfactor (DF) (zie formule (5))

$$DF = \frac{13,4}{C_{CO_2} + (C_{CH} + C_{CO}) 10^{-4}}$$

$$DF = \frac{13,4}{1,6 + (92 + 470) 10^{-4}}$$

$$DF = 8,091$$

6.4.1.4.2.2. Berekening van de gecorrigeerde concentratie van de verontreinigende stoffen in de bemonsteringszak :

massa van de HC-emissies (zie formule (4) en (1))

$$C_i = C_e - C_d \left(1 - \frac{1}{DF} \right) \quad (4)$$

$$C_{HC} = 92 - 3 \left(1 - \frac{1}{8,091} \right)$$

$$C_{HC} = 89,371 \text{ ppm}$$

$$M_{HC} = C_{HC} \cdot V_{mix} \cdot Q_{HC} \cdot \frac{1}{d} \cdot 10^{-6} \quad (1)$$

$$Q_{HC} = 0,619$$

$$M_{HC} = 89,371 \cdot 51\,961 \cdot 0,619 \cdot 10^{-6} \cdot \frac{1}{d}$$

$$M_{HC} = \frac{2,88}{d} \text{ g/km}$$

massa van de CO-emissies (zie formule (1))

$$M_{CO} = C_{CO} \cdot V_{mix} \cdot Q_{CO} \cdot \frac{1}{d} \cdot 10^{-6} \quad (1)$$

$$Q_{CO} = 1,25$$

$$M_{CO} = 470 \cdot 51\,961 \cdot 1,25 \cdot 10^{-6} \cdot \frac{1}{d}$$

$$M_{CO} = \frac{30,5}{d} \text{ g/km}$$

massa van de CO₂-emissies (zie formule (1))

$$C_i = C_e - C_d \left(1 - \frac{1}{DF} \right) \quad (4)$$

$$C_{CO_2} = 1,6 - 0,03 \left(1 - \frac{1}{8,091} \right)$$

$$C_{CO_2} = 1,573 \text{ vol. \%}$$

$$Q_{CO_2} = 1,964$$

$$M_{CO_2} = C_{CO_2} \cdot V_{mix} \cdot Q_{CO_2} \cdot 10^{-2} \cdot \frac{1}{d} \quad (1)$$

$$M_{CO_2} = 1,573 \cdot 51\,961 \cdot 1,964 \cdot 10^{-2} \cdot \frac{1}{d}$$

$$M_{CO_2} = \frac{1\,605,27}{d} \text{ g/km}$$

6.4.2. Speciale bepalingen voor voertuigen met motoren met compressieontsteking

Metingen van HC voor motoren met compressie-ontsteking

De gemiddelde HC-concentratie die wordt gebruikt om de massa van de HC-emissies van motoren met compressieontsteking te bepalen wordt berekend met behulp van de volgende formule :

$$C_e = \frac{\int_{t_1}^{t_2} C_{HC} \cdot dt}{t_2 - t_1} \quad (7)$$

waarin

$\int_{t_1}^{t_2} C_{HC} \cdot dt$ = de integraal van de tijdens de proef door de verwarmde FID geregistreerde waarden ($t_2 - t_1$),

C_e = de HC-concentratie in het verdunde uitlaatgasmonster berekend met het geïntegreerde HC-spoor in ppm koolstofequivalent.

6.5. Interpretatie van de resultaten

6.5.1. De als goedkeuringswaarde vastgestelde CO₂-waarde is de door de fabrikant opgegeven waarde als de door de technische dienst gemeten waarde niet meer dan 4 % hoger ligt dan de opgegeven waarde. Als de gemeten waarde lager is, gelden geen beperkingen.

6.5.2. Als de gemeten CO₂-waarde meer dan 4 % hoger ligt dan de door de fabrikant opgegeven CO₂-waarde moet hetzelfde voertuig een nieuwe proef ondergaan.

Wanneer het gemiddelde van de twee testresultaten niet meer dan 4 % hoger ligt dan de door de fabrikant opgegeven waarde wordt de door de fabrikant opgegeven waarde genomen als de goedkeuringswaarde.

6.5.3. Als het gemiddelde meer dan 4 % hoger ligt dan de opgegeven waarde moet hetzelfde voertuig een eindtest ondergaan. Het gemiddelde van de drie testresultaten wordt genomen als de goedkeuringswaarde.

7. BEREKENING VAN HET BRANDSTOFVERBRUIK

7.1. Het brandstofverbruik wordt berekend op basis van de emissies van koolwaterstoffen, koolmonoxide en kooldioxide die overeenkomstig hoofdstuk 6 zijn berekend.

7.2. Het brandstofverbruik uitgedrukt in liter per 100 km wordt berekend met behulp van de volgende formule :

a) voor voertuigen met een benzinemotor :

$$FC = \frac{0,1154}{D} [(0,866 \cdot HC) + (0,429 \cdot CO) + (0,273 \cdot CO_2)]$$

b) voor voertuigen met een dieselmotor :

$$FC = \frac{0,1155}{D} [(0,866 \cdot HC) + (0,429 \cdot CO) + (0,273 \cdot CO_2)]$$

waarin :

FC = het brandstofverbruik in liter per 100 km

HC = de gemeten emissie van koolwaterstoffen in g/km

CO = de gemeten emissie van koolmonoxide in g/km

CO₂ = de gemeten emissie van kooldioxide in g/km

D = de dichtheid van de proefbrandstof.

8. TYPEWIJZIGING

8.1. In geval van wijziging van een typegoedkeuring overeenkomstig deze richtlijn zijn de bepalingen van artikel 5 van Richtlijn 70/156/EEG van toepassing.

9. OVEREENSTEMMING VAN DE PRODUKTIE WAT BETREFT CO₂-EMISSIES

- 9.1. In het algemeen worden de maatregelen om te zorgen voor overeenstemming van de produktie wat betreft CO₂-emissies van voertuigen gecontroleerd op basis van de omschrijving in het in bijlage II van deze richtlijn afgebeelde goedkeuringscertificaat en aan de hand van de bepalingen van artikel 10 van Richtlijn 70/156/EEG.

Als de instantie de controleprocedure van de fabrikant ontoereikend acht, zijn de punten 2.4.2 en 2.4.3 van bijlage X van Richtlijn 70/156/EEG van toepassing.

- 9.1.1. Als een voertuigtype een of meerdere keren is uitgebreid worden de proeven uitgevoerd op het (de) in het informatiepakket bij de eerste aanvraag van typegoedkeuring beschreven voertuig(en).

- 9.1.1.1. Overeenstemming van het voertuig wat betreft de CO₂-proef

- 9.1.1.1.1. Er worden drie willekeurige voertuigen uit de serie gekozen en op de in hoofdstuk 6 van deze bijlage beschreven wijze beproefd.

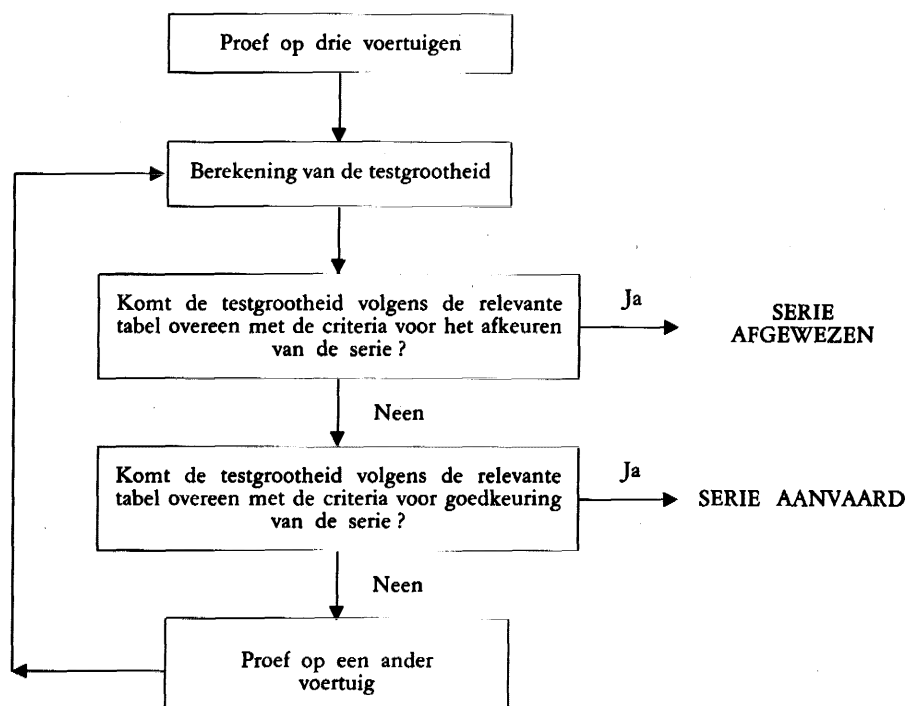
- 9.1.1.1.2. Indien de instantie de door de fabrikant opgegeven standaardafwijking van de produktie overeenkomstig bijlage X van Richtlijn 70/156/EEG aanvaardbaar acht, worden de proeven overeenkomstig punt 9.2 van deze bijlage uitgevoerd.

Indien de instantie de door de fabrikant opgegeven standaardafwijking van de produktienorm overeenkomstig bijlage X van Richtlijn 70/156/EEG niet aanvaardbaar acht, worden de proeven overeenkomstig punt 9.3 van deze bijlage uitgevoerd.

- 9.1.1.1.3. De produktie van een serie wordt in overeenstemming of niet in overeenstemming geacht op basis van proeven op de drie willekeurig gekozen voertuigen als een besluit wordt genomen over het al dan niet voldoen aan de CO₂-voorschriften aan de hand van de toegepaste testcriteria uit de relevante tabel.

Als er geen besluit valt over het al dan niet voldoen aan de CO₂-voorschriften wordt een proef op een ander voertuig uitgevoerd (zie figuur I/8).

FIGUUR I/8

- 9.1.1.2. In afwijking van de bepalingen van punt 5.1.1 van deze bijlage moeten de proeven uitgevoerd worden met voertuigen waarmee nog niet is gereden.

- 9.1.1.2.1. Op verzoek van de fabrikant kunnen de proeven echter worden uitgevoerd op voertuigen die zijn ingereeden met een maximum van 15 000 km.

In dit geval moet de inrijprocedure zijn uitgevoerd door de fabrikant die deze voertuigen niet verder mag bijstellen.

- 9.1.1.2.2. Indien de fabrikant verzoekt een inrijprocedure uit te voeren („x” km, waarbij $x \leq 15\,000$ km) mag deze als volgt worden uitgevoerd :

- de CO₂-emissie wordt gemeten bij nul en bij „x” km op het eerste proefvoertuig (dit kan het goedkeuringsvoertuig zijn);
- de evolutiecoëfficiënt van de emissie tussen nul en „x” km wordt als volgt berekend :

$$EC = \frac{\text{emissies „x” km}}{\text{emissies nul km}}$$

Deze waarde kan minder dan één zijn ;

- de volgende voertuigen worden niet ingereeden, maar de emissies bij nul km worden gecorrigeerd met de evolutiecoëfficiënt EC.

In dit geval zijn de te kiezen waarden :

- de waarde bij „x” km voor het eerste voertuig ;
- de waarden bij nul km vermenigvuldigd met de evolutiecoëfficiënt voor de volgende voertuigen.

- 9.1.1.2.3. Als alternatief voor deze procedure kan de autofabrikant een vaste evolutiecoëfficiënt EC van 0,92 toepassen en alle gemeten CO₂-waarden bij nul km met deze factor vermenigvuldigen.

- 9.1.1.2.4. De referentiebrandstoffen als bedoeld in bijlage VIII van Richtlijn 91/441/EEG moeten voor deze proef worden gebruikt.

- 9.2. Overeenstemming van de produktie wanneer statistische gegevens van de fabrikant beschikbaar zijn

- 9.2.1. In de volgende punten wordt de procedure beschreven die moet worden gevolgd om de overeenkomst van de produktie wat betreft de CO₂-voorschriften te controleren wanneer de standaardafwijking van de produktie van de fabrikant aanvaardbaar is.

- 9.2.2. Bij een steekproefgrootte van drie is de bemonsteringsprocedure zodanig dat de kans dat een partij waarbij 40 % van de produktie ondeugdelijk is door de proef komt 0,95 is (risico van de producent = 5 %) terwijl de kans dat een partij waarbij 65 % van de produktie ondeugdelijk is 0,1 is (risico van de consument = 10 %).

- 9.2.3. De onderstaande procedure wordt gevolgd (zie figuur I/8).

Stel de natuurlijke logaritme van de voor goedkeuring gehanteerde CO₂-waarde is L,

- x_i = de natuurlijke logaritme van de meting op het i-de voertuig van het monster,
- s = een schatting van de standaardafwijking van de produktie (na de natuurlijke logaritme van de metingen te hebben genomen),
- n = het relevante monsternummer.

- 9.2.4. Bereken voor het monster de testgrootte waarbij de som van de standaardafwijkingen tot de limiet wordt gekwantificeerd en die gedefinieerd is als :

$$\frac{1}{s} \sum_{i=1}^n (L - x_i)$$

- 9.2.5. Vervolgens :

- indien de testgrootte groter is dan het goedkeuringsgetal voor de steekproefgrootte als vermeld in tabel I/-/9.2.5 wordt tot goedkeuring besloten,
- indien de testgrootte kleiner is dan het afkeuringsgetal voor de steekproefgrootte als vermeld in tabel I/-/9.2.5 wordt tot afwijzing besloten,
- in alle andere gevallen wordt nog een voertuig volgens punt 6 van deze bijlage beproefd en wordt de procedure op de met één eenheid vergrote steekproef toegepast.

TABEL I/-/9.2.5

Steekproefgrootte (oplopend aantal beproefde voertuigen)	Goedkeuringsgetal	Afkeuringsgetal
(a)	(b)	(c)
3	3,327	- 4,724
4	3,261	- 4,790
5	3,195	- 4,856
6	3,129	- 4,922
7	3,063	- 4,988
8	2,997	- 5,054
9	2,931	- 5,120
10	2,865	- 5,185
11	2,799	- 5,251
12	2,733	- 5,317
13	2,667	- 5,383
14	2,601	- 5,449
15	2,535	- 5,515
16	2,469	- 5,581
17	2,403	- 5,647
18	2,337	- 5,713
19	2,271	- 5,779
20	2,205	- 5,845
21	2,139	- 5,911
22	2,073	- 5,977
23	2,007	- 6,043
24	1,941	- 6,109
25	1,875	- 6,175
26	1,809	- 6,241
27	1,743	- 6,307
28	1,677	- 6,373
29	1,611	- 6,439
30	1,545	- 6,505
31	1,479	- 6,571
32	- 2,112	- 2,112

- 9.3. Overeenstemming van de produktie wanneer de statistische gegevens van de fabrikant niet naar behoren of niet beschikbaar zijn
- 9.3.1. In de volgende punten wordt de procedure beschreven die moet worden gevolgd om de overeenstemming van de produktie wat betreft de CO₂-voorschriften te controleren wanneer de bewijsstukken aangaande de standaardafwijking van de produktie van de fabrikant ontoereikend of niet beschikbaar is.
- 9.3.2. Bij een steekproefgrootte van drie is de bemonsteringsprocedure zodanig dat de kans dat een partij waarbij 40 % van de produktie ondeugdelijk is een proef doorstaat 0,95 is (risico van de producent = 5 %) terwijl de kans dat een partij waarbij 65 % van de produktie ondeugdelijk is 0,1 is (risico van de consument = 10 %).
- 9.3.3. De meting van CO₂ wordt beschouwd als logaritmisch normaal te zijn verdeeld en moet eerst worden omgezet door de natuurlijke logaritme te nemen. Stel m_0 en m zijn respectievelijk de minimum- en de maximumsteekproefgrootten ($m_0 = 3$ en $m = 32$) en stel dat n het relevante monsternummer aangeeft.
- 9.3.4. Indien de natuurlijke logaritme van de metingen in de serie x_1, x_2, \dots, x_j zijn en L de natuurlijke logaritme van de CO₂-goedkeuringswaarde is, dan is :

$$d_j = x_j - L$$

$$\bar{d}_n = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n d_j$$

en

$$V_n^2 = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n (d_j - \bar{d}_n)^2$$

9.3.5. In tabel I/-/9.3.5 staan de waarden voor de goedkeurings- (A_n) en de afkeurings- (B_n) getallen naast het relevante monsternummer vermeld. De testgrootheid is de verhouding \bar{d}_n / V_n en moet worden gebruikt om vast te stellen of de serie al dan niet aanvaardbaar is:

Voor $m_0 \leq n \leq m$:

— de serie is aanvaardbaar indien $\bar{d}_n / V_n \leq A_n$,

— de serie is onaanvaardbaar als $\bar{d}_n / V_n \geq B_n$,

— meet opnieuw indien $A_n < \bar{d}_n / V_n < B_n$.

9.3.6. Opmerkingen

De volgende repeterende formules zijn nuttig voor de berekening van de opeenvolgende waarden van de testgrootheid:

$$\bar{d}_n = \left(1 - \frac{1}{n}\right) \bar{d}_{n-1} + \frac{1}{n} d_n$$

$$V_n^2 = \left(1 - \frac{1}{n}\right) V_{n-1}^2 + \frac{(\bar{d}_n - d_n)^2}{n-1}$$

$$(n = 2, 3, \dots; \bar{d}_1 = d_1; V_1 = 0)$$

TABEL I/-/9.3.5

Steekproefgrootte (oplopend aantal beproefde voertuigen) n	Goedkeuringsgetal A_n	Afkeuringsgetal B_n
(a)	(b)	(c)
3	- 0,80381	16,64743
4	- 0,76339	7,68627
5	- 0,72982	4,67136
6	- 0,69962	3,25573
7	- 0,67129	2,45431
8	- 0,64406	1,94369
9	- 0,6175	1,59105
10	- 0,59135	1,33295
11	- 0,56542	1,13566
12	- 0,5396	0,9797
13	- 0,51379	0,85307
14	- 0,48791	0,74801
15	- 0,46191	0,65928
16	- 0,43573	0,58321
17	- 0,40933	0,51718
18	- 0,38266	0,45922
19	- 0,3557	0,40788
20	- 0,3284	0,36203
21	- 0,30072	0,32078
22	- 0,27263	0,28343
23	- 0,2441	0,24943
24	- 0,21509	0,21831
25	- 0,18557	0,1897
26	- 0,1555	0,16328
27	- 0,12483	0,1388
28	- 0,09354	0,11603
29	- 0,06159	0,0948
30	- 0,02892	0,07493
31	- 0,00449	0,05629
32	- 0,03876	0,03876

10. SPECIALE VOORSCHRIFTEN

- 10.1. In de toekomst kunnen voertuigen met speciale zuinige technologieën worden aangeboden die kunnen worden onderworpen aan aanvullende testprogramma's. Deze zullen in een later stadium nader worden gepreciseerd hetgeen door de fabrikant kan worden verlangd ten einde de voordelen van de oplossing aan te tonen.

11. UITBREIDING VAN DE GOEDKEURING

- 11.1. De typegoedkeuring kan worden uitgebreid tot voertuigen van hetzelfde type of van een ander type die wat betreft de volgende karakteristieken van bijlage II verschillen indien de door de technische dienst gemeten CO₂-emissies niet hoger liggen dan 4 % van de goedkeuringswaarden :

- 11.1.1. Massa.
 - 11.1.2. Toegelaten maximummassa
 - 11.1.3. Type carrosserie : sedan — stationcar — coupé
 - 11.1.4. Totale overbrengingsverhoudingen
 - 11.1.5. Motoruitrusting en toebehoren
-

BIJLAGE II**MODEL**

(maximumformaat A4 (210 bij 297 mm))

EG-GOEDKEURINGSFORMULIER**DIENSTSTEMPEL**

Mededeling betreffende de :

- goedkeuring (!)
- uitbreiding van de goedkeuring (!)
- weigering van de goedkeuring (!)
- intrekking van de goedkeuring (!)

van een type voertuig/onderdeel/afzonderlijke technische eenheid (!) met betrekking tot Richtlijn 80/1268/EEG, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/116/EG.

EG-goedkeuringsnummer :

Reden voor uitbreiding :

Deel I

- 0.1. Merk (firma) :
- 0.2. Type en handelsbenaming(en) :
- 0.3. Middel tot identificatie van het type, indien het op het voertuig is aangegeven (!) (!) :
- 0.3.1. Plaats van dat merkteken :
- 0.4. Categorie van het voertuig (!) :
- 0.5. Naam en adres van de fabrikant :
- 0.6. In geval van onderdelen en afzonderlijke technische eenheden, plaats en wijze van aanbrenging van het EG-goedkeuringsmerkteken :
- 0.7. Adres(sen) van assemblagefabriek(en) :

Deel II

1. Aanvullende gegevens (indien van toepassing) : zie addendum
2. Voor de uitvoering van de proeven verantwoordelijke technische dienst :
3. Datum van het testrapport :
4. Aantal testrapporten :
5. Eventuele opmerkingen : zie addendum
6. Plaats :
7. Datum :
8. Handtekening :
9. Hierbij is een lijst gevoegd van documenten die het goedkeuringsdossier vormen dat is ingediend bij de goedkeuringsinstantie ; deze documenten zijn op verzoek verkrijgbaar.

Addendum

bij het EG-goedkeuringscertificaatnummer

betreffende de goedkeuring van een voertuig met betrekking tot Richtlijn 80/1268/EEG (CO₂-emissies en brandstofverbruik), laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/116/EG

1. Aanvullende gegevens
 - 1.1. Massa van het voertuig in rijklare toestand :
 - 1.2. Maximummassa :
 - 1.3. Type carrosserie : saloon, stationcar, coupé (¹)
 - 1.4. Aangedreven wielen : voor, achter, 4 x 4 (¹)
 - 1.5. Motor :
 - 1.5.1. Zuigerverplaatsing :
 - 1.5.2. Brandstoftoevoersysteem : carburateur/inspuiting (¹)
 - 1.5.3. Door de fabrikant aanbevolen brandstof :
 - 1.5.4. Maximumvermogen : kW bij omw/min
 - 1.5.5. Drukvulling : ja/nee (¹)
 - 1.5.6. Ontstekingsstelsel : diesel/conventionele of elektronische ontsteking (¹)
 - 1.6. Transmissie :
 - 1.6.1. Type versnellingsbak : handgeschakeld/automatisch (¹)
 - 1.6.2. Aantal overbrengingsverhoudingen :
 - 1.6.3. Totale overbrengingsverhoudingen (met inbegrip van de rolomtrek van de belaste banden) : snelheid bij 1 000 omw/min in km/h
 - eerste versnelling : vierde versnelling :
 - tweede versnelling : vijfde versnelling :
 - derde versnelling : overdrive :
 - 1.6.4. Eindoverbrengingsverhouding :
 - 1.6.5. Banden :
 - Type : Afmetingen :
 - Rolomtrek in belaste toestand :
 - 1.7. Testresultaten
 - 1.7.1. Massa van de CO₂-emissie : g/km
 - 1.7.2. Brandstofverbruik
 - 1.7.2.1. Brandstofverbruik (in de bebouwde kom) : l/100 km
 - 1.7.2.2. Brandstofverbruik (buiten de bebouwde kom) : l/100 km
 - 1.7.2.3. Brandstofverbruik (gecombineerd) : l/100 km
2. Opmerkingen :

(¹) Doorhalen wat niet van toepassing is.

(²) Als de identificatie van het type karakters bevat die niet relevant zijn voor de beschrijving van het voertuig, het onderdeel of de technische eenheid welke onder dit goedkeuringsformulier vallen, dienen dergelijke karakters in de documenten te worden weergegeven door het symbool : „ ? ” (bij voorbeeld : ABC ? ? 123 ? ?).

(³) Zoals gedefinieerd in bijlage II A van Richtlijn 70/156/EEG.

TWAALFDE RICHTLIJN 93/117/EG VAN DE COMMISSIE

van 17 december 1993

tot vaststelling van gemeenschappelijke analysemethoden voor de officiële controle van diervoedersDE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Richtlijn 70/373/EEG van de Raad van 20 juli
1970 betreffende de invoering van gemeenschappelijke
bemonsterings- en analysemethoden voor de officiële
controle van diervoeders ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Veror-
dening (EEG) nr. 3768/85 ⁽²⁾, en met name op artikel 2,Overwegende dat in Richtlijn 70/373/EEG is bepaald dat
de officiële controle van diervoeders die tot doel heeft na
te gaan of aan de op grond van de wettelijke of bestuurs-
rechtelijke bepalingen inzake de kwaliteit en de samen-
stelling van diervoeders gestelde eisen is voldaan, volgens
communautaire bemonsterings- en analysemethoden
wordt verricht;Overwegende dat, om te controleren of de voorwaarden
inzake het gebruik van robenidine en van methylbenzo-
quaat in diervoeders worden nageleefd, op communautair
niveau voor deze additieven een analysemethode moet
worden vastgesteld;Overwegende dat de in deze richtlijn vervatte maatregelen
in overeenstemming zijn met het advies van het Perma-
nent Comité voor diervoeders,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

*Artikel 1*De Lid-Staten schrijven voor dat de analyses voor de offi-
ciële controle van diervoeders ten aanzien van het gehalteaan robenidine en methylbenzoquaate volgens de in de
bijlage omschreven methoden worden uitgevoerd.*Artikel 2*De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrech-
telijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 30
november 1994 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen
de Commissie daarvan onverwijld in kennis.Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt
in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen
of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking
van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing
worden vastgesteld door de Lid-Staten.*Artikel 3*Deze richtlijn treedt in werking op de derde dag volgende
op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad*
van de Europese Gemeenschappen.

Gedaan te Brussel, 17 december 1993.

Voor de Commissie

René STEICHEN

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB nr. L 170 van 3. 8. 1970, blz. 2.⁽²⁾ PB nr. L 362 van 31. 12. 1985, blz. 8.

BIJLAGE

1. BEPALING VAN ROBENIDINE

1,3-Bis(4-chloorbenzylideen)amino]guanidine-hydrochloride

1. Doel en toepassingsgebied

Deze methode dient voor de bepaling van robenidine in diervoeders. De onderste bepalingsgrens is 5 mg/kg.

2. Principe

Het monster wordt met zure methanol geëxtraheerd. Het extract wordt gedroogd en een gedeelte ervan wordt gezuiverd over een aluminiumoxyde-kolom. Robenidine wordt met methanol van de kolom geëluëerd, geconcentreerd en tot een geschikt volume aangevuld met mobiele fase. Het gehalte aan robenidine wordt bepaald met reversed phase hoge-druk-vloeistofchromatografie (HPLC) met UV-detectie.

3. Reagentia

3.1. Methanol

3.2. Zure methanol

Breng 4,0 ml zoutzuur (P₂₀, 1,18 g/ml) over in een maatkolf van 500 ml, vul aan tot de maatstreep met methanol (3.1) en meng. Deze oplossing dient voor gebruik vers te worden bereid.

3.3. Acetonitril, HPLC-kwaliteit

3.4. Moleculaire zeef

Korrels van type 3A, 8-12 mesh (korrels van 1,6-2,5 mm, kristallijn aluminosilicaat, poriediameter 0,3 nm)

3.5. Aluminiumoxyde: zuur, activiteitsklasse I voor kolomchromatografie

Breng 100 g aluminiumoxyde over in een geschikte kolf en voeg 2,0 ml water toe. Sluit de kolf af met een stop en schud de kolf ongeveer 20 minuten. In een goed afgesloten kolf bewaren.

3.6. Kaliumdiwaterstoffosfaat-oplossing, $c = 0,025 \text{ mol/l}$

Los 3,40 g kaliumdiwaterstoffosfaat op in water (HPLC-kwaliteit) in een maatkolf van 1000 ml, vul aan tot de streep met water en meng.

3.7. Dinatriumwaterstoffosfaat-oplossing, $c = 0,025 \text{ mol/l}$

Los 3,55 g watervrij dinatriumwaterstoffosfaat (of 4,45 g dihydraat of 8,95 g dodecahydraat ervan) op in water (HPLC-kwaliteit) in een maatkolf van 1000 ml, vul aan tot de streep met water en meng.

3.8. Mobiele fase HPLC

Meng de volgende reagentia met elkaar:

650 ml acetonitril (3.3)

250 ml water (HPLC-kwaliteit)

50 ml kaliumdiwaterstoffosfaat-oplossing (3.6)

50 ml dinatriumwaterstoffosfaat-oplossing (3.7)

Filtreer de oplossing door een filter van 0,22 μm (4.6) en ontgas de oplossing (bij voorbeeld door een ultrasoon-behandeling van 10 minuten)

3.9. Standaardstof

Zuiver robenidine: 1,3-bis(4-chloorbenzylideen)amino]guanidinehydrochloride, E 758

3.9.1. Standaard-voorraadoplossing robenidine, 300 µg/ml

Weeg 30 mg robenidine-standaardstof (3.9) op 0,1 mg nauwkeurig af, los dit in een maatkolf van 100 ml op in zure methanol (3.2), vul aan tot de maatstreep en meng. Wikkel de kolf in aluminiumfolie en bewaar deze in het donker.

3.9.2. Standaard-tussenoplossing robenidine, 12 µg/ml

Breng 10,0 ml van de standaard-voorraadoplossing (3.9.1) over in een maatkolf van 250 ml, vul aan tot de maatstreep met de mobiele fase (3.8) en meng. Wikkel de kolf in aluminiumfolie en bewaar deze in het donker.

3.9.3. Ijkoplossingen

Breng in een reeks maatkolven van 50 ml respectievelijk 5,0, 10,0, 15,0, 20,0 en 25,0 ml standaard-tussenoplossing (3.9.2). Vul aan tot de maatstreep met mobiele fase (3.8) en meng. Deze oplossingen komen overeen met respectievelijk 1,2, 2,4, 3,6, 4,8 en 6,0 µg/ml robenidine. Deze oplossingen moeten voor gebruik vers worden bereid.

4. **Apparatuur**

4.1. *Glazen kolom*

Gemaakt van bruin glas, voorzien van een stop en een reservoir van ongeveer 150 ml inhoud; inwendige diameter 10-15 mm, lengte 250 mm.

4.2. *Laboratorium-schudapparaat (polsbeweging)*

4.3. *Rotatievacuümverdamer*

4.4. *HPLC-apparatuur met UV-detector met variabele golflengte of diode array detector; bereik 250-400 nm*

4.4.1. *Vloeistofchromatografiekolom, 300 mm × 4 mm, C-18, vulling van 10 µm of een soortgelijke kolom*

4.5. *Glasvezelfilters (Whatman GF/A of soortgelijk materiaal)*

4.6. *Membraanfilters, 0,22 µm*

4.7. *Membraanfilters, 0,45 µm*

5. **Werkwijze**

NB: Robenidine is lichtgevoelig. Bij alle bewerkingen dient bruin glaswerk te worden gebruikt.

5.1. *Algemeen*

5.1.1. Een blanco diervoeder dient geanalyseerd te worden, om te controleren dat noch robenidine, noch storende stoffen aanwezig zijn.

5.1.2. De recovery dient bepaald te worden door middel van analyse van het blanco diervoeder (5.1.1) waaraan een vergelijkbare hoeveelheid robenidine is toegevoegd als aanwezig in het monster. Voor een gehalte van 60 mg/kg wordt 3,0 ml standaard-voorraadoplossing (3.9.1) in een erlenmeyer van 250 ml gebracht. De oplossing wordt met een stroom stikstof tot ongeveer 0,5 ml ingedampt. Er wordt 15 g blanco diervoeder toegevoegd, gemengd en 10 minuten gewacht, alvorens de extractiestap (5.2) uit te voeren.

Opmerking: Voor het doel van deze methode dient het blanco diervoeder van vergelijkbare soort te zijn als het monster en dient hierin bij analyse geen robenidine detecteerbaar te zijn.

5.2. *Extractie*

Weeg ongeveer 15 g van het voorbereide monster op 0,01 g nauwkeurig af. Breng het over in een erlenmeyer van 250 ml en voeg 100,0 ml zure methanol (3.2) toe; sluit de kolf af en schud 1 uur met het schudapparaat (4.2). Filtreer de oplossing door een glasvezelfilter (4.5) en vang het gehele filtraat op in een erlenmeyer van 150 ml. Voeg 7,5 g moleculaire zeef (3.4) toe, sluit de kolf af met een stop en schud 5 minuten. Filtreer onmiddellijk door een glasvezelfilter. Bewaar deze oplossing voor de zuiveringsstap (5.3).

5.3. Zuivering

5.3.1. Bereiding van de aluminiumoxyde-kolom

Breng een propje glaswol onderin een glazen kolom (4.1) en druk dit met een glazen staaf aan. Weeg 11,0 g bereid aluminiumoxyde (3.5) af en breng dit over in de kolom. Het aluminiumoxyde moet zo weinig mogelijk aan de atmosfeer worden blootgesteld. Klop zachtjes onderaan op de gevulde kolom zodat het aluminiumoxyde zich zet.

5.3.2. Zuivering monsterextract

Breng met een pipet 5,0 ml van het volgens 5.2 bereide monsterextract op de kolom. Houd de punt van de pipet dicht tegen de kolomwand en laat de oplossing door het aluminiumoxyde absorberen. Elueer het robenidine met 100 ml methanol (3.1) met een elutiesnelheid van 2-3 ml/min en vang het eluaat op in een rondbodemkolf van 250 ml. Damp de methanoloplossing droog aan de rotatievacuümverdamer (4.3) bij verminderde druk bij 40 °C. Los het residu weer op in 3-4 ml mobiele fase (3.8) en breng de oplossing kwantitatief over in een maatkolf van 10 ml. Spoel de rondbodemkolf na met enkele porties van 1-2 ml mobiele fase en breng deze spoelvloeistof in de maatkolf over. Vul aan tot de maatstreep met dezelfde vloeistof en meng. Filtreer een gedeelte door een membraanfilter van 0,45 µm (4.7). Gebruik deze oplossing voor de HPLC-bepaling (5.4).

5.4. HPLC-bepaling

5.4.1. Parameters

De volgende condities worden als leidraad aangegeven, andere parameters mogen gebruikt worden onder voorwaarde dat vergelijkbare resultaten worden verkregen.

Vloeistofchromatografiekolom (4.4.1)

Mobiele fase HPLC (3.8)

Elutiesnelheid : 1,5 tot 2 ml/min

Detectiegolflengte : 317 nm

Injectievolumen : 20 tot 50 µl.

Controleer de stabiliteit van het chromatografisch systeem door enige malen de ijkoplossing (3.9.3) met 3,6 µg/ml te injecteren totdat constante piekhoogten (-oppervlakten) en retentietijden worden verkregen.

5.4.2. Ijklijn

Injecteer elke ijkoplossing (3.9.3) enkele malen en meet voor elke concentratie de piekhoogten (-oppervlakten). Maak een ijklijn met de gemiddelde piekhoogten of -oppervlakten als ordinaat en de bijbehorende concentraties in µg/ml als abscis.

5.4.3. Monsteroplossing

Injecteer het monsterextract (5.3.2) enige malen waarbij hetzelfde volume als voor de ijkoplossingen wordt gebruikt; bepaal de gemiddelde robenidine piekhoogte (oppervlakte) van de robenidine pieken.

6. Berekening van de resultaten

Bepaal uit de gemiddelde hoogte (oppervlakte) van de robenidine pieken van de monsteroplossing op basis van de ijklijn (5.4.2) de concentratie van de monsteroplossing in µg/ml.

Het gehalte aan robenidine w (mg/kg) in het monster wordt verkregen met behulp van de volgende formule :

$$w = \frac{c \times 200}{m}$$

waarin :

c = concentratie robenidine van de monsteroplossing in µg/ml

m = massa van de analyseportie in g.

7. Validatie van de resultaten

7.1. Identiteit

De identiteit van de geanalyseerde stof kan worden bevestigd door co-chromatografie of met een diode array detector, waarbij de spectra van het monsterextract en de ijkoplossing (3.9.3) met 6,0 µg/ml worden vergeleken.

7.1.1. Co-chromatografie

Voeg aan een deel van het monsterextract een geschikte hoeveelheid van een ijkoplossing (3.9.3) toe. De toegevoegde hoeveelheid robenidine moet ongeveer gelijk zijn aan de geschatte hoeveelheid robenidine in het monsterextract.

Alleen de hoogte van de robenidinepiek mag naar verhouding toenemen, waarbij rekening wordt gehouden met zowel de toegevoegde hoeveelheid als met de verdunning van het extract. De piekbreedte op de helft van de maximale hoogte moet binnen $\pm 10\%$ van de oorspronkelijke breedte liggen.

7.1.2. Diode array detectie

De resultaten worden op grond van de volgende criteria beoordeeld:

- De golflengten van de absorptiemaxima van de spectra van het monster en de standaard, opgenomen op de top van de chromatografische piek, moeten overeenkomen binnen een marge die wordt bepaald door het oplossend vermogen van het detectiesysteem. Voor diode array detectie is deze marge meestal ± 2 nm.
- Tussen 250 en 400 nm mogen de spectra van het monster en de standaard, opgenomen op de top van de chromatografische piek voor het gedeelte van de spectra met een relatieve absorptie van 10-100 % niet van elkaar verschillen. Aan dit criterium is voldaan wanneer dezelfde maxima aanwezig zijn en de afwijking tussen de twee spectra op geen enkel punt meer dan 15 % van de absorptie van de standaard bedraagt.
- Tussen 250 en 400 nm mogen de spectra in de buigpunten en op de top van de chromatografische piek van het monsterextract voor het gedeelte van de spectra met een relatieve absorptie van 10-100 % niet van elkaar verschillen. Aan dit criterium is voldaan wanneer dezelfde maxima aanwezig zijn en de afwijking tussen de spectra op geen enkel punt meer dan 15 % van de absorptie van het spectrum van de top bedraagt.

Indien aan een van deze criteria niet is voldaan, is de aanwezigheid van de te analyseren stof niet bevestigd.

7.2. Herhaalbaarheid

Het verschil tussen de resultaten van twee parallelle, op hetzelfde monster verrichte bepalingen mag bij robenidinegehalten van meer dan 15 mg/kg niet meer dan 10 % van het hoogste resultaat bedragen.

7.3. Recovery

Voor het blanco-monster met toevoeging dient het terugvindingspercentage ten minste 85 % te bedragen.

8. Resultaten van een ringonderzoek

Door de EEG werd een ringonderzoek georganiseerd, waarin vier monsters kippevoeder en konijnvoeder, als voedermeel of in pelletvorm, door twaalf laboratoria werden onderzocht. Op elk monster werden duplo-analyses uitgevoerd. De resultaten zijn hieronder vermeld.

	Kippevoeder		Konijnvoeder	
	Meel	Pellet	Meel	Pellet
Gemiddeld mg/kg	27,00	27,99	43,6	40,1
S _r (mg/kg)	1,46	1,26	1,44	1,66
CV _r (%)	5,4	4,5	3,3	4,1
S _R (mg/kg)	4,36	3,36	4,61	3,91
CV _R (%)	16,1	12,0	10,6	9,7
Recovery (%)	90,0	93,3	87,2	80,2

S_r = standaardafwijking van de herhaalbaarheid.

CV_r = variatie-coëfficiënt van de herhaalbaarheid

S_R = standaardafwijking van de reproduceerbaarheid

CV_R = variatie-coëfficiënt van de reproduceerbaarheid

2. BEPALING VAN METHYLBENZOQUAAT

7-Benzoyloxy-6-butyl-3-methoxycarbonyl-4-chinolon

1. Doel en toepassingsgebied

Deze methode dient voor de bepaling van methylbenzoquat in diervoeders. De onderste bepalingsgrens is 1 mg/kg.

2. Principe

Methylbenzoquat wordt uit het monster geëxtraheerd met een oplossing van methaansulfonzuur in methanol. Het extract wordt gezuiverd met dichloormethaan, door middel van ionenwisselingschromatografie en daarna nogmaals met dichloormethaan. Het gehalte aan methylbenzoquat wordt bepaald met reversed phase hoge-druk-vloeistofchromatografie (HPLC) met UV-detectie.

3. Reagentia

3.1. Dichloormethaan

3.2. Methanol, HPLC-kwaliteit

3.3. Mobiele fase HPLC

Mengsel van methanol (3.2) en water (HPLC-kwaliteit) 75 + 25 (V + V).

Filtreer de oplossing door een filter van 0,22 μm (4.5) en ontgas de oplossing (bij voorbeeld door een ultrasoon-behandeling van 10 minuten).

3.4. Methaansulfonzuur-oplossing, $\sigma = 2\%$

Verdun 20,0 ml methaansulfonzuur met methanol (3.2) tot 1 000 ml.

3.5. Zoutzuur, $\sigma = 10\%$

Verdun 100 ml zoutzuur (P₂₀ cd. 1,18 g/ml) met water tot 1 000 ml.

3.6. Kationenwisselingshars Amberlite CG-120 (Na), 100-200 mesh

De hars wordt voor gebruik voorbehandeld: suspendeer 100 g hars in 500 ml zoutzuur (3.5) en breng het mengsel op een kookplaat onder voortdurend roeren aan de kook. Laat het mengsel afkoelen en decanteer het zuur. Filtreer de rest onder vacuüm door een filterpapier. Was de hars twee maal met telkens 500 ml water en vervolgens met 250 ml methanol (3.2). Spoel de hars met nog eens 250 ml methanol (3.2) en droog de filterkoek door overleiden van lucht. Bewaar de gedroogde hars in een afgesloten fles.

3.7. Standaardstof: zuiver methylbenzoquat (7-benzoyloxy-6-butyl-3-methoxycarbonyl-4-chinolon)

3.7.1. Standaard-voorraadoplossing methylbenzoquat, 500 $\mu\text{g/ml}$

Weeg 50 mg standaardstof (3.7) op 0,1 mg nauwkeurig af, los dit in een maatkolf van 100 ml op in methaansulfonzuur-oplossing (3.4), vul aan tot de maatstreep en meng.

3.7.2. Standaard-tussenoplossing methylbenzoquat, 50 $\mu\text{g/ml}$

Breng 5,0 ml van de standaard-voorraadoplossing methylbenzoquat (3.7.1) over in een maatkolf van 50 ml, vul aan met methanol (3.2) tot de maatstreep en meng.

3.7.3. Ijkoplossingen

Breng in een reeks maatkolven van 25 ml respectievelijk 1,0, 2,0, 3,0, 4,0 en 5,0 ml tussenstandaardoplossing methylbenzoquat (3.7.2). Vul aan tot de maatstreep met mobiele fase (3.3) en meng. Deze oplossingen hebben concentraties van respectievelijk 2,0, 4,0, 6,0, 8,0 en 10,0 $\mu\text{g/ml}$ methylbenzoquat. Deze oplossingen moeten voor gebruik vers worden bereid.

4. Apparatuur

4.1. Laboratorium-schudapparaat

- 4.2. *Rotatievacuümverdamer*
- 4.3. *Glazen kolom (250 mm × 15 mm), voorzien van een stop en een reservoir van ongeveer 200 ml inhoud*
- 4.4. *HPLC-apparatuur met UV-detector met variable golflengte of diode array detector*
- 4.4.1. *Vloeistofchromatografiekolom, 300 mm × 4 mm, C-18, vulling van 10 µm of een soortgelijke kolom*
- 4.5. *Membraanfilters, 0,22 µm*
- 4.6. *Membraanfilters, 0,45 µm*
5. **Werkwijze**
 - 5.1. *Algemeen*
 - 5.1.1. Een blanco diervoeder dient te worden geanalyseerd om te controleren dat er noch methylbenzoëzuur, noch storende stoffen aanwezig zijn.
 - 5.1.2. De recovery dient bepaald te worden door analyse van het blanco diervoeder waaraan een vergelijkbare hoeveelheid methylbenzoëzuur is toegevoegd als aanwezig in het monster. Voor een gehalte van 15 mg/kg wordt aan 20 g blanco diervoeder 600 µl standaard-voorraadoplossing (3.7.1) toegevoegd, gemengd en 10 minuten gewacht alvorens de extractiestap (5.2) uit te voeren.

Opmerking: Voor het doel van deze methode dient het blanco diervoeder van vergelijkbare soort te zijn als het monster en dient hierin bij analyse geen methylbenzoëzuur detecteerbaar te zijn.
 - 5.2. *Extractie*

Weeg ongeveer 20 g van het voorbereide monster op 0,01 g nauwkeurig af en breng het over in een erlenmeyer van 250 ml. Voeg 100,0 ml methaansulfonzuuroplossing (3.4) toe en schud 30 minuten (4.1). Filtreer de oplossing door een filtreerpapier en bewaar het filtraat voor de vloeistofvloeistofverdelingsstap (5.3).
 - 5.3. *Vloeistof-vloeistofverdeling*

Breng 25,0 ml van het bij (5.2) verkregen filtraat over in een scheitrechter van 500 ml die 100 ml zoutzuur (3.5) bevat. Voeg 100 ml dichloormethaan (3.1) in de scheitrechter toe en schud 1 minuut. Laat de fasen zich scheiden en laat de onderste laag (dichloormethaan) in een rondbodempkolf van 500 ml lopen. Herhaal de extractie van de waterfase met nog twee porties dichloormethaan van 40 ml en voeg de extracten bij het eerste extract in de rondbodempkolf. Damp het dichloormethaanextract droog bij 40 °C aan de rotatievacuümverdamer (4.2) onder verminderde druk. Los het residu op in 20-25 ml methanol (3.2), sluit de kolf af met een stop en bewaar het gehele extract voor ionenwisselingschromatografie (5.4).
 - 5.4. *Ionenwisselingschromatografie*
 - 5.4.1. *Bereiding van de kationen-wisselingskolom*

Breng een propje glaswol onderin een glazen kolom (4.3). Maak een suspensie van 5,0 g van de behandelde kationen-wisselingshars (3.6) met 50 ml zoutzuur (3.5), giet de suspensie in de glazen kolom en laat de hars bezinken. Laat de overmaat zuur tot net boven het oppervlak van de hars weggelopen en spoel de kolom met water tot het afgetapte water met lakmoes neutraal reageert. Breng 50 ml methanol (3.2) op de kolom en laat deze doorlopen tot het oppervlak van de hars.
 - 5.4.2. *Kolomchromatografie*

Breng het bij 5.3 verkregen extract met een pipet voorzichtig op de kolom. Spoel de rondbodempkolf met twee porties van 5-10 ml methanol (3.2) en breng de spoelvloeistof ook telkens op de kolom. Laat het extract tot het oppervlak van de hars doorlopen en spoel de kolom met 50 ml methanol (3.2), zodanig dat de elatiesnelheid niet meer dan 5 ml/min bedraagt. Verwerp de doorgelopen vloeistof. Elueer het methylbenzoëzuur met 150 ml methaansulfonzuuroplossing (3.4) van de kolom en vang het eluaat op in een erlenmeyer van 250 ml.

5.5. *Vloeistof-vloeistofverdeling*

Breng het bij 5.4.2 verkregen eluaat over in een scheitrechter van 1 liter. Spoel de erlenmeyer met 5-10 ml methanol (3.2) en voeg de spoelvloeistof toe aan de inhoud van de scheitrechter. Voeg 300 ml zoutzuur (3.5) en 130 ml dichloormethaan (3.1) toe. Schud 1 minuut en laat de fasen scheiden. Laat de onderste laag (dichloormethaan) in een rondbodemkolf van 500 ml lopen. Herhaal de extractie van de waterfase met nog twee porties van 70 ml dichloormethaan en voeg deze extracten bij het eerste extract in de rondbodemkolf.

Damp het dichloormethaan-extract droog bij 40 °C aan de rotatievacuümverdamer onder verminderde druk. Los het residu in de kolf op in ongeveer 5 ml methanol (3.2) en breng deze oplossing kwantitatief over in een maatkolf van 10 ml. Spoel de rondbodemkolf na met nog twee porties van 1-2 ml methanol en breng deze in de maatkolf over. Vul aan tot de maatstreep met methanol en meng. Een gedeelte wordt door een membraanfilter (4.6) gefiltreerd. Gebruik deze gefiltreerde oplossing voor de HPLC-bepaling (5.6).

5.6. *HPLC-bepaling*

5.6.1. Parameters

De volgende condities worden als leidraad aangegeven, andere parameters mogen gebruikt worden onder voorwaarde dat vergelijkbare resultaten worden verkregen.

Vloeistofchromatografiekolom (4.4.1)

Mobiele fase HPLC: mengsel van methanol en water (3.3)

Elutiesnelheid: 1 tot 1,5 ml/min

Detectiegolflengte: 265 nm

Injectievolume: 20 tot 50 µl.

Controleer de stabiliteit van het chromatografisch systeem door enige malen de ijkoplossing (3.7.3) met 4,0 µg/ml te injecteren totdat constante piekhoogten (-oppervlakten) en retentietijden worden verkregen.

5.6.2. Ijklijn

Injecteer elke ijkoplossing (3.7.3) enkele malen en meet voor elke concentratie de piekhoogten (-oppervlakten). Maak een ijklijn met de gemiddelde piekhoogten of -oppervlakten als ordinaat en de bijbehorende concentraties in µg/ml als abscis.

5.6.3. Monsteroplossing

Injecteer het monsterextract (5.5) enige malen waarbij hetzelfde volume als voor de ijkoplossingen wordt gebruikt; bepaal de gemiddelde methylbenzoaatspiekhoogte (oppervlakte) van de methylbenzoaatspieken.

6. **Berekening van de resultaten**

Bepaal uit de gemiddelde hoogte (oppervlakte) van de methylbenzoaatspieken van de monsteroplossing op basis van de ijklijn (5.6.2) de concentratie van de monsteroplossing in µg/ml.

Het gehalte aan methylbenzoaat w (mg/kg) van het monster wordt verkregen met behulp van de volgende formule:

$$w = \frac{c \times 40}{m}$$

waarin:

c = concentratie methylbenzoaat van de monsteroplossing in µg/ml

m = massa van de analyseportie in g.

7. **Validatie van de resultaten**

7.1. *Identiteit*

De identiteit van de geanalyseerde stof kan worden bevestigd door co-chromatografie of met een diode array detector, waarbij de spectra van het monsterextract en de ijkoplossing (3.7.3) met 10 µg/ml worden vergeleken.

7.1.1. Co-chromatografie

Voeg aan een deel van het monsterextract een geschikte hoeveelheid van de standaard-tussenoplossing (3.7.2) toe. De toegevoegde hoeveelheid methylbenzoaat moet ongeveer gelijk zijn aan de geschatte hoeveelheid methylbenzoaat in het monsterextract. Alleen de hoogte van de methylbenzoaatpiek mag naar verhouding toenemen, waarbij rekening wordt gehouden met zowel de toegevoegde hoeveelheid als met de verdunning van het extract. De piekbreedte op de helft van de maximale hoogte moet binnen $\pm 10\%$ van de oorspronkelijke breedte liggen.

7.1.2. Diode array detectie

De resultaten worden op grond van de volgende criteria beoordeeld:

- De golflengten van de absorptiemaxima van de spectra van het monster en de standaard, opgenomen op de top van de chromatografische piek, moeten overeenkomen binnen een marge die wordt bepaald door het oplossend vermogen van het detectiesysteem. Voor diode array detectie is deze marge meestal ± 2 nm.
- Tussen 220 en 350 nm mogen de spectra van het monster en de standaard, opgenomen op de top van de chromatografische piek, voor het gedeelte van de spectra met een relatieve absorptie van 10-100 % niet van elkaar verschillen. Aan dit criterium is voldaan wanneer dezelfde maxima aanwezig zijn en de afwijking tussen de twee spectra op geen enkel punt meer dan 15 % van de absorptie van de standaard bedraagt.
- Tussen 220 en 350 nm mogen de spectra in de buigpunten en op de top van de chromatografische piek van het monsterextract voor het gedeelte van de spectra met een relatieve absorptie van 10-100 % niet van elkaar verschillen. Aan dit criterium is voldaan wanneer dezelfde maxima aanwezig zijn en de afwijking tussen de spectra op geen enkel punt meer dan 15% van de absorptie van het spectrum van de top bedraagt.

Indien aan een van deze criteria niet is voldaan, is de aanwezigheid van de te analyseren stof niet bevestigd.

7.2. Herhaalbaarheid

Het verschil tussen de resultaten van twee parallele, op hetzelfde monster verrichte bepalingen mag bij methylbenzoaatgehalten tussen 4 en 20 mg/kg niet meer dan 10 % van het hoogste resultaat bedragen.

7.3. Recovery

Voor het blanco-monster met toevoeging dient het terugvindingspercentage ten minste 90 % te bedragen.

8. Resultaten van een ringonderzoek

Vijf monsters werden door tien laboratoria onderzocht. Op elk monster werden duplo-analyses uitgevoerd.

Resultaten

	Blanco	Meel 1	Pellet 1	Meel 2	Pellet
Gemiddeld (mg/kg)	n.d.	4,50	4,50	8,90	8,70
S_r (mg/kg)	—	0,30	0,20	0,60	0,50
CV_r (%)	—	6,70	4,40	6,70	5,70
S_R (mg/kg)	—	0,40	0,50	0,90	1,00
CV_R (%)	—	8,90	11,10	10,10	11,50
Recovery (%)	—	92,00	93,00	92,00	89,00

n.d. niet gedetecteerd

S_r = standaardafwijking van de herhaalbaarheid

CV_r = variatie-coëfficiënt van de herhaalbaarheid

S_R = standaardafwijking van de reproduceerbaarheid

CV_R = variatie-coëfficiënt van de reproduceerbaarheid

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 30 november 1993

betreffende de oprichting van een communautaire gegevensbank inzake ongevallen in het wegverkeer

(93/704/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 213,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Overwegende dat het Europees Parlement een resolutie heeft aangenomen over gemeenschappelijke maatregelen ter vermindering van het aantal verkeersongevallen ⁽²⁾;

Overwegende dat de Raad en de Vertegenwoordigers van de Regeringen van de Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen, op 21 juni 1991 een resolutie hebben aangenomen waarin de Commissie wordt verzocht een communautair programma op te stellen en ten uitvoer te leggen met concrete maatregelen die bestemd zijn om nieuwe gemeenschappelijke initiatieven tot stand te brengen en om de bestaande nationale ervaringen te bundelen op de verschillende gebieden van actie en onderzoek die betrekking hebben op de bestrijding van verkeersongelukken en de gevolgen voor de slachtoffers van zulke ongelukken ⁽³⁾;

Overwegende dat de oprichting van een communautaire gegevensbank betreffende ongevallen in het wegverkeer een van de prioriteiten is die de werkgroep op hoog niveau van Vertegenwoordigers van de Regeringen van de Lid-Staten heeft vastgesteld;

Overwegende dat de Commissie in haar Witboek over de toekomstige ontwikkeling van het gemeenschappelijk vervoerbeleid en in haar mededeling over een actieprogramma inzake verkeersveiligheid van oordeel is dat, rekening houdend met de aanzienlijke verschillen die er tussen de Lid-Staten bestaan met betrekking tot de veiligheid van het wegverkeer, het bevorderen van de uitwisseling van gegevens en ervaring door oprichting van

een communautaire gegevensbank hier een eerste prioriteit moet zijn;

Overwegende dat de Lid-Staten de gegevens betreffende wegverkeersongevallen op hun grondgebied verzamelen en opslaan in computerbestanden, doch dat er op dit ogenblik geen gemeenschappelijke gegevensbank bestaat waardoor toegang tot deze verschillende bestanden en exploitatie van de aldus verzamelde gegevens mogelijk wordt;

Overwegende dat een op het niveau van de Gemeenschap opgerichte en beheerde gegevensbank het mogelijk maakt de problemen aan te wijzen en de omvang daarvan vast te stellen, de doeltreffendheid van de genomen maatregelen te beoordelen en na te gaan of communautair optreden aangewezen is;

Overwegende dat een dergelijke gegevensbank niet door de afzonderlijke Lid-Staten kan worden opgericht en beheerd; dat de Gemeenschap bijgevolg met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel slechts optreedt voor zover dit nodig is om het bijeenbrengen van de gegevens uit de statistische bestanden van de Lid-Staten en, met het oog op de goede werking van de communautaire gegevensbank, een nauwe coördinatie tussen de Lid-Staten te bewerkstelligen;

Overwegende dat moet worden vastgesteld op welke wijze de in de Lid-Staten beschikbare statistische gegevens aan de Commissie moeten worden toegezonden, waarbij met name frequentie en termijn moeten worden vastgesteld, alsook de aard van de informatiedrager;

Overwegende dat de analyse van de problemen inzake verkeersveiligheid in de eerste plaats betrekking moet hebben op ongevallen met lichamelijk letsel, met uitsluiting van ongevallen met strikt materiële schade; dat hiervoor evenwel geen persoonsgegevens vereist zijn;

⁽¹⁾ PB nr. C 225 van 20. 8. 1993, blz. 6.

⁽²⁾ PB nr. C 68 van 24. 3. 1986, blz. 35.

⁽³⁾ PB nr. C 178 van 9. 7. 1991, blz. 1.

Overwegende dat de Commissie maatregelen dient te nemen ter bescherming van vertrouwelijke statistische gegevens,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De Lid-Staten stellen statistieken op over de ongevallen met lichamelijk letsel die zich in het wegverkeer op hun grondgebied hebben voorgedaan.

2. In het kader van deze beschikking dient onder ongeval met lichamelijk letsel te worden verstaan iedere aanrijding van weggebruikers waarbij ten minste één bewegend voertuig is betrokken, op een normaal voor het verkeer opengestelde openbare weg, die voor een of meer weggebruikers verwondingen en/of de dood tot gevolg heeft.

Artikel 2

1. De gegevens over ongevallen met lichamelijk letsel over een bepaald jaar die zijn opgenomen in de zo gecentraliseerd mogelijke bestaande computerbestanden worden door de Lid-Staten op het niveau van de statistische eenheid toegezonden aan het Bureau voor de Statistiek van de Europese Gemeenschappen, hierna „BSEG” genoemd. In het kader van de onderhavige beschikking wordt de statistische eenheid gevormd door het ongeval met lichamelijk letsel.

2. De in lid 1 bedoelde gegevens worden voor de eerste maal meegedeeld vóór 31 maart 1994 over de jaren 1991 en 1992, en vervolgens ten laatste negen maanden na het verstrijken van het betrokken referentiejaar.

3. Ook indien deze gegevens op grond van nationale bepalingen onder de statistische geheimhouding vallen, worden zij medegedeeld aan het BSEG, waar zij worden beheerd overeenkomstig Verordening (Euratom, EEG) nr. 1588/90⁽¹⁾.

4. De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 5 de elementen vast welke uit de toe te zenden gegevensbestanden kunnen worden weggelaten.

Artikel 3

1. Voor de toezending van de gegevens wordt zoveel mogelijk gebruik gemaakt van een informatiedrager waarvan de aard en het formaat door de Commissie worden voorgesteld.

2. Indien de Lid-Staten na de toezending van het gegevensbestand aan het BSEG in de statistische gegevens correcties aanbrenge, verstrekken zij het BSEG een volledige kopie van het aldus bijgewerkte bestand.

3. De Lid-Staten die de vorm of de inhoud van hun gegevensbestand wensen te wijzigen, stellen de

Commissie hiervan vooraf in kennis. Indien de Lid-Staten gegevensbestanden welke zij reeds aan het BSEG hebben toegezonden moeten wijzigen, worden nieuwe versies van die bestanden naar het BSEG gezonden.

4. Iedere Lid-Staat is verantwoordelijk voor de kwaliteit van de statistische gegevens die hij verstrekt.

5. De Commissie is verantwoordelijk voor de verwerking van de ontvangen gegevens.

Artikel 4

1. De Commissie is verantwoordelijk voor de verspreiding van de ontvangen gegevens. De voorwaarden voor het verkrijgen van toegang tot de door de Commissie gecentraliseerde statistieken betreffende ongevallen met lichamelijk letsel in het wegverkeer, eventuele publikaties en alle maatregelen die van nut zijn voor het goed functioneren van de communautaire gegevensbank waarin deze statistieken worden bijeengebracht, worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 5.

2. De Commissie onderzoekt met de Lid-Staten de methodologische en technische problemen in verband met de opstelling en toezending van de statistieken of met de wijze van inzameling, ten einde oplossingen te vinden die geleidelijk een zo groot mogelijke coherentie en onderlinge vergelijkbaarheid van de gegevens tussen de Lid-Staten mogelijk maken.

Indien nodig legt de Commissie op basis van dit onderzoek passende voorstellen voor aan de Raad.

Artikel 5

1. Wanneer verwezen wordt naar de procedure van dit artikel, wordt de Commissie bijgestaan door het bij Besluit 89/382/EEG, Euratom⁽²⁾ opgerichte Comité statistisch programma.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie advies uit over dit ontwerp, zo nodig door middel van een stemming.

Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere Lid-Staat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het Comité uitgebrachte advies. Zij brengt het Comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met zijn advies.

Artikel 6

Drie jaar na de datum waarop deze beschikking van toepassing wordt verstrekt de Commissie aan de Raad:

⁽¹⁾ PB nr. L 151 van 15. 6. 1990, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 181 van 28. 6. 1989, blz. 47.

- a) een beoordelingsrapport over de bij de uitvoering van de in de artikelen 2, 3 en 4 bedoelde acties verkregen resultaten, alsmede over de wenselijkheid om deze acties voort te zetten;

- b) de uit dat rapport voortvloeiende richtsnoeren voor de eventuele voortzetting van de op grond van deze beschikking opgezette actie.

Artikel 7

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 30 november 1993.

Voor de Raad

De Voorzitter

G. COËME